

Lovforslag nr. L 6. Fremsat den 8. oktober 1998 af økonomiministeren (Marianne Jelved)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v.¹⁾, lov om skattemyndighedernes organisation og opgaver m.v. (skattestyrelsesloven) og lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om banker og sparekasser m.v., realkreditloven, lov om værdipapirhandel m.v., lov om fondsmæglerselskaber, lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om Lønmodtagernes Dyrtdidsfond og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension

(Forbedring af mulighederne for at videreføre aktiviteterne i et kriseramt institut, tavshedspligt, partsbegreb m.v.)

§ 1

I lov om banker og sparekasser m.v., jf. lovbeholdning nr. 730 af 6. august 1996, som ændret ved § 2 i lov nr. 475 af 10. juni 1997, § 4 i lov nr. 414 af 26. juni 1998 og § 1 i lov nr. 491 af 1. juli 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, ændres »forvaltningen« til: »ledelsen«.

2. I § 6, stk. 2, 2. pkt., ændres »2 daterede eksemplarer« til: »1 dateret eksemplar« og det ene eksemplar« til: »en kopi«.

3. I § 6, stk. 4, ændres »2 daterede eksemplarer« til: »1 dateret eksemplar« og »det ene eksemplar« til: »en kopi«.

4. I § 7 b, stk. 1, ændres »underrettes om og på forhånd godkende« til: »på forhånd underrettes om og godkende«.

5. § 7 b, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved kvalificeret andel forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af pengeinstituttet.«.

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv nr. 89/646/EØF af 15. december 1989 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF (2. banksamordningsdirektiv), EF-Tidende nr. L 386, s. 1 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 98/33/EF af 22. juni 1998 om ændring af artikel 12 i Rådets direktiv 77/780/EØF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og artikel 2, 5, 6, 7, 8 og bilag II og III i Rådets direktiv 89/647/EØF om solvensnøgletal for kreditinstitutter samt artikel 2 og bilag II i Rådets direktiv 93/6/EØF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (matrix-direktivet), EF-Tidende nr. L 204 s. 29.

6. I § 7 b, stk. 8, ændres »inden udgangen af juni måned« til: »i forbindelse med indsendelsen af årsregnskabet«.

7. Efter § 7 c indsættes i kapitel 3 a:

»§ 7 d. I et pengeinstitut, der ikke opfylder solvenskravet i § 21, og hvor Finanstilsynet har fastsat en frist efter § 21, stk. 3, kan bestyrelsen efter anmodning fra en aktionær, der ejer 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, træffe beslutning med almindelig stemmeflerhed om at indløse de øvrige aktionærs aktier i pengeinstituttet. Det samme gælder tilfælde, hvor anmodningen fremsættes af en aktionær, som, efter kapitaltilførsel, der er led i en rekonstruktionsplan, kommer til at eje 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, selvom pengeinstituttet som følge af kapitaltilførslen atter opfylder solvenskravet i § 21. Bestyrelsens beslutning om tvangsindløsning af aktier skal godkendes af Finanstilsynet. Indløsning af aktier skal foretages senest 30 dage efter den af Finanstilsynet fastsatte frist i medfør af § 21, stk. 3.

Stk. 2. De minoritetsaktionærer, der er omfattet af en beslutning om indløsning af aktier, jf. stk. 1, skal skriftligt anmodes om senest 3 dage efter anmodningens modtagelse at overdrage deres aktier til den aktionær, der er nævnt i stk. 1. Anmodningen skal indeholde oplysning om vilkårene for indløsningen og vurderingsgrundlaget for indløsningskursen. Værdien af pengeinstituttets aktier fastsættes ud fra aktiernes handelsværdi af den revisor, der er valgt af pengeinstituttets generalforsamling.

Stk. 3. Købesummen skal være erlagt eller deponeret senest 3 dage efter, at indløsningen er gjort gældende over for aktionærene. Dette gælder også for købesummen for aktier, der indkaldes i henhold til Statstidende, jf. aktieselskabslovens bestemmelser herom.

Stk. 4. Indløsning og overdragelse af aktierne anses for endelig på tidspunktet for købesummens erlæggelse eller deponering, jf. stk. 3. I tilfælde af uenighed om aktiernes prisfastsættelse afgøres denne efterfølgende på en af parternes begæring af to af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer udpegede revisorer. Afgørelsen kan indbringes for retten senest 2 uger efter modtagelsen af revisorernes afgørelse.

Stk. 5. De i stk. 1-4 nævnte fremgangsmåder finder anvendelse uanset vedtægternes bestemmelser herom.«.

8. §§ 7 d, 7 e og 7 g ophæves.

9. § 13, stk. 3, 1. pkt., ophæves.

10. I § 15 e, stk. 2, ændres »§ 13, stk. 2 og 3, 1. og 3. pkt.« til: »§ 13, stk. 2 og 3, 2. pkt.«.

11. I § 15 j, stk. 3, ændres »§ 13, stk. 2 og 3, 1. og 3. pkt.« til: »§ 13, stk. 2 og 3, 2. pkt.«.

12. § 16, stk. 1, affattes således:

»Bestyrelsesmedlemmer og direktører skal være myndige. Direktører og mindst halvdelen af bestyrelsens medlemmer skal have bopæl her i landet, medmindre økonomiministeren undtager fra dette krav. Kravet om bopæl anvendes ikke i det omfang, andet er fastsat i medfør af international aftale eller ved bestemmelser fastsat af økonomiministeren.«.

13. § 17, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Hvervet som intern revisionschef og vicerevisionschef kan ikke forenes med hvervet som bestyrelsesmedlem.«.

14. I § 19 a, stk. 5, ændres »andre medarbejdere omfattet af personkredsen i § 19, stk. 1,« til: »vice- og underdirektører og dermed ligestillede samt andre ledende medarbejdere med et særligt ansvar for fonds- eller valutafunktioner.«.

15. § 19 a, stk. 7, ophæves.

16. I § 19 g, indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. § 19 d, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.«.

17. § 20, stk. 2, ophæves.

18. I § 24, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Ved kvalificeret andel forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af en anden virksomhed, hvori den kvalificerede andel besiddes.«.

19. I § 27 a ændres »Finanstilsynet kan fastsætte« til: »Finanstilsynet fastsætter«, »moderselskab« ændres til: »moderselskaber«, og »moderselskabets« ændres til: »moderselskabernes«.

20. § 34, stk. 1-4, affattes således:

»§ 34. Pengeinstitutter skal have mindst én statsautoriseret revisor. Pengeinstitutter med en arbejdende kapital på 250 mio. kr. eller derover

skal have mindst 2 revisorer. Er pengeinstituttet en modervirksomhed, eller et datterselskab af et finansielt holdingselskab, jf. § 37 a, stk. 4, finder grænsen i 2. pkt. anvendelse på koncernen. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde udpege yderligere en revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er valgt af generalforsamlingen.

Stk. 2. Revisorerne i et pengeinstitut skal tillige være revisorer i pengeinstitutets dattervirksomheder. Har pengeinstitutet et moderselskab, der er et finansielt holdingselskab, jf. § 37 a, stk. 4, skal pengeinstitutets revisorer tillige være revisorer i det finansielle holdingselskab og i dette selskabs øvrige dattervirksomheder.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor dattervirksomheden eller moderselskabet ikke er hjemmehørende i Danmark.

Stk. 4. Kapitel 8 a i lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskaber m.v. gælder for pengeinstitutter. For sparekasser og andelskasser anvendes disse regler med de nødvendige tilpasninger.«.

21. I § 34 indsættes som stk. 11:

»*Stk. 11.* Stk. 5, 8 og 9 gælder tilsvarende for et pengeinstituts dattervirksomheder samt for et finansielt holdingselskab, jf. § 37 a, stk. 4, og et sådant selskabs dattervirksomheder.«.

22. I § 37 a, stk. 10, 1. pkt., udgår: »§ 34, stk. 1 og 5-10,«.

23. § 47 e affattes således:

»§ 47 e. Opfylder et pengeinstitut ikke kapitalkravene i §§ 21 eller 44 a, og er der fastsat en frist af Finanstilsynet til retablering af kapitalen, jf. § 21, stk. 3, eller § 44 a, stk. 1 eller 3, kan bestyrelsen indkalde pengeinstitutets øverste myndighed med 3 dages varsel til beslutning af nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af lovens krav i henhold til §§ 21 og 44 a.

Stk. 2. Pengeinstitutets bestyrelse kan i den i stk. 1 nævnte situation overdrage pengeinstitutets virksomhed helt eller delvist til et andet pengeinstitut, jf. dog § 48, stk. 1, om økonomiministerens godkendelse. Aftalen om overdragelsen skal være betinget af Finanstilsynets godkendelse. Bestyrelsen skal samtidig indkalde pengeinstitutets øverste myndighed, jf. stk. 1. Bestyrelsen skal på generalforsamlingen eller i sparekasser repræsentantskabsmødet gøre rede for instituttets situation samt den indgåede aftale. Så-

fremt der på generalforsamlingen eller i sparekasser repræsentantskabsmødet træffes beslutning om andre foranstaltninger, der indebærer, at pengeinstitutet opfylder kapitalkravene i §§ 21 og 44 a eller om likvidation på vilkår, som Finanstilsynet kan godkende, annulleres den i 2. pkt. nævnte aftale om overdragelse.

Stk. 3. Indkaldelse indeholdende dagsorden for, hvilke anliggender der skal behandles, og det væsentligste indhold af eventuelle forslag til ændring af vedtægterne fremsendes til alle kendte aktionærer, andelshavere eller i sparekasser repræsentantskabets medlemmer. Samtidig hermed skal der ske offentlig indkaldelse i overensstemmelse med §§ 8, 11, stk. 7, og 15 b, stk. 3.

Stk. 4. Senest 24 timer inden afholdelse af generalforsamlingen eller i sparekasser repræsentantskabsmødet skal dagsordenen og de fuldstændige forslag fremlægges til gennemsyn for aktionærene, andelshaverne eller i sparekasser repræsentantskabets medlemmer på pengeinstitutets hovedkontor.

Stk. 5. Beslutning om foranstaltninger i henhold til stk. 1 kan uanset aktieselskabslovens §§ 78 og 79 altid træffes med to tredjedele af den repræsenterede kapital. Såfremt halvdelen af aktiekapitalen er repræsenteret på generalforsamlingen, kan beslutning om foranstaltninger træffes med simpel majoritet. I sparekasser og andelskasser kan beslutning om foranstaltninger i henhold til stk. 1 altid træffes med to tredjedele af de fremmødte i sparekasser repræsentantskabsmedlemmer og i andelskasser andelshavere.

Stk. 6. De i stk. 1-5 nævnte fremgangsmåder finder anvendelse uanset vedtægternes bestemmelser herom.«.

24. Efter § 47 e indsættes i kapitel 10:

»§ 47 f. Har pengeinstitutet tabt egenkapitalen, kan bestyrelsen overdrage pengeinstitutets virksomhed helt eller delvist til et andet pengeinstitut, jf. dog § 48, stk. 1, om økonomiministerens godkendelse.

Stk. 2. Bestyrelsen skal samtidig indbyde aktionærene, andelshaverne eller i sparekasser repræsentantskabsmedlemmerne til et orienterende møde vedrørende dispositionen. Dette møde skal afholdes senest 8 dage efter beslutningen, og de nødvendige omkostninger herved afholdes af det overtagende pengeinstitut, der har ret til at deltage i mødet.

F. t. l. vedr. banker og sparekasser m.v.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte fremgangsmåder finder anvendelse uanset vedtægternes bestemmelser herom.

§ 47 g. Økonomiministeren kan fastsætte nærmere regler om gennemførelse af opløsning.

Stk. 2. Bestemmelserne i denne lov om tilsynets beføjelser og om pengeinstitutters pligter over for tilsynet finder med de ændringer, der følger af forholdets natur, anvendelse på pengeinstitutter, der har standset deres betalinger eller er under opløsning.«.

25. I § 48, *stk. 1*, indsættes efter 3. pkt.:

»Uanset bestemmelsen i aktieselskabslovens § 134 b, *stk. 2, 3. pkt.*, kan Finanstilsynet tillade, at fusion sker med regnskabsmæssig virkning fra et tidspunkt for aflæggelse af sidste års status i de fusionerende selskaber. Hvis der er mere end 6 måneder mellem åbningsbalancen og datoen for underskrivelse af fusionsplanen kan tiladelsen kun gives, hvis der for hvert af de fusionerende selskaber udarbejdes en mellembalance, som ikke må have en opgørelsesdato, der ligger mere end tre måneder forud for underskrivelsen af fusionsplanen.«.

26. I § 48 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Aktieselskabslovens § 134 b, *stk. 2, 2. pkt.*, § 134 e, *stk. 5*, og § 134 i, *3. pkt.*, finder tilsvarende anvendelse på den i *stk. 1* omhandlede mellembalance.«.

Stk. 2 og *3* bliver herefter *stk. 3* og *4*.

27. Efter § 48 indsættes i kapitel 11:

»§ 48 a. Der oprettes et værdiansættelsesnævn, som i forbindelse med en skattefri fusion eller tilførsel af aktiver mellem pengeinstitutter som følge af, at et pengeinstitut ikke længere opfylder kravene i § 21, *stk. 1*, eller er i nærliggende risiko herfor, kan fastsætte den skattemæssige værdi på fusionsdatoen af udlånene i det nødlidende pengeinstitut. Nævnet kan kun træffe afgørelse efter anmodning fra et af de involverede pengeinstitutter.

Stk. 2. Nævnet består af tre medlemmer. Økonomiministeren udpeger efter aftale med skatteministeren nævnets medlemmer og suppleanter. Medlemmerne og suppleanterne for disse udpeges for 4 år.

Stk. 3. Nævnets formand skal repræsentere juridisk sagkundskab, og de øvrige medlemmer skal have en særlig ekspertise i værdiansættelse af aktiver og passiver.

Stk. 4. Nævnet træffer afgørelse senest 5 dage efter, at nævnet har modtaget et fyldestgørende grundlag for en stillingtagen. Nævnet kan afvise sager, der ligger uden for dets kompetenceområde.

Stk. 5. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Økonomiministeren fastsætter efter aftale med skatteministeren regler for nævnets virksomhed.«.

28. § 50 b affattes således:

»§ 50 b. Finanstilsynets ansatte, herunder personer, der udfører serviceopgaver, som led i Finanstilsynets drift samt eksperter, der handler på tilsynets vegne, er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtede til at hemmeligholde oplysninger, som de gennem deres virksomhed bliver vidende om. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke Finanstilsynets ansatte eller eksperter, der handler eller har handlet på tilsynets vegne, til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Bestemmelsen i *stk. 1* er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken det enkelte pengeinstitut eller dets kunder kan identificeres.

Stk. 4. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når et pengeinstitut er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde pengeinstituttet.

Stk. 5. Bestemmelsen i *stk. 1* er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Fondsrådet.
- 2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.
- 3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.
- 4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 5) Folketingets Ombudsmand.
- 6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.

- 7) Kommissionsdomstole eller undersøgelsesretter nedsat ved lov eller i henhold til retsplejelovens §§ 21 eller 21 a.
- 8) Folketingets stående udvalg vedrørende et pengeinstituts generelle økonomiske forhold som led i den parlamentariske kontrol med forvaltningen, for så vidt angår pengeinstitutter i betalingsstandsning eller under konkurs, når staten yder garanti eller stiller midler til rådighed for afvikling af instituttet.
- 9) Rigsrevisionen.
- 10) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved kreditinstituttets likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af kredit- eller finansieringsinstituttets regnskaber under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.
- 11) Institutioner, der forvalter indskyder- eller investorgarantiordninger under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.
- 12) Danmarks Nationalbank og udenlandske centralbanker under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for dem i deres egenskab af pengepolitisk myndighed eller i bankens overvågning af betalingssystemer.
- 13) En institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearingen.
- 14) Myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, der fører tilsyn med kreditinstitutter.
- 15) Myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, der har ansvaret for tilsynet med finansieringsinstitutter, forsikringselskaber eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved kreditinstituttets likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af kredit- eller finansieringsinstituttets regnskaber under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.
- 16) Myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller uden for lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, der har ansvaret for tilsynet med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringselskaber eller med kapitalmarkederne.
- 17) Myndigheder og organer, der medvirker ved kreditinstituttets likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af kredit- eller finansieringsinstituttets regnskaber, i lande uden for Den Europæiske Union eller uden for lande, som Fællesskabet har indgået aftale med
- Stk. 6.* Alle, der i henhold til stk. 4 og 5 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.
- Stk. 7.* Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.
- Stk. 8.* Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 5, nr. 8, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995.
- Stk. 9.* Videregivelse efter stk. 5 nr. 16 eller 17 kan alene ske,
- 1) på baggrund af en international samarbejdsaftale og
  - 2) under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1 og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.
- Stk. 10.* Videregivelse efter stk. 5, nr. 16 eller 17 af fortrolige oplysninger, der hidrører fra et andet land inden for Den Europæiske Union, kan endvidere alene ske, såfremt de kompetente myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.
- Stk. 11.* Har en skyldner eller kautionist betydelige forpligtelser over for flere pengeinstitutter, kan Finanstilsynet give de pågældende institutter underretning herom. Endvidere kan Fin-

anstilsynet give en tilsvarende underretning til et fondsmæglerselskab, som skyldneren eller kautionisten også har betydelige forpligtelser over for.«

29. Efter § 50 b indsættes:

»§ 50 c. Som part i forholdet til Finanstilsynet anses alene det institut, som en afgørelse truffet af Finanstilsynet retter sig mod, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. I nedennævnte tilfælde anses en anden end instituttet tillige som part i Finanstilsynets afgørelse for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

- 1) Den, der overtræder lovens forbud mod ved henvendelse til offentligheden at tilbyde sig som modtager af indlån, jf. § 1, stk. 5.
- 2) Det her i landet registrerede datterselskab af et pengeinstitut, som ikke selv er pengeinstitut m.v., som overtræder lovens forbud mod at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, jf. § 1, stk. 7.
- 3) Den, som overtræder lovens forbud mod i en virksomheds navn eller betegnelse af virksomheden at benytte ordene »bank«, »sparekasse« eller »andelskasse«, jf. § 2, stk. 1, 2. pkt.
- 4) En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, jf. § 6, stk. 1 eller hvis ansøgning suspenderes, jf. § 6, stk. 12.
- 5) Et medlem af et pengeinstituts bestyrelse eller direktion eller en kapitalejer, når tilsynet nægter et institut tilladelse eller inddrager denne, jf. § 6, stk. 6 og 7, og § 43, stk. 1, nr. 4.
- 6) Revisor i et pengeinstitut, når Finanstilsynet afskediger eller pålægger denne at give oplysninger om pengeinstituttets forhold, samt i sager vedrørende forbuddet mod, at en revisor har lån m.v. i det institut, som revisor reviderer, jf. § 34, stk. 6, 8 og 10, og i sager, hvor de valgte revisorer ikke har opfyldt deres oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 35.
- 7) Erhververen eller besidderen af en kvalificeret kapitalandel, når tilsynet nægter at godkende denne, suspenderer behandlingen af sagen eller reagerer som følge af manglende underretning om andelen eller ophæver stemmeretten, der er knyttet til de pågælden-

de ejeres andel, jf. § 7 b, stk. 1 og stk. 3-6, og § 7, stk. 1-3.

- 8) Moderselskabet, hvor dette er et finansielt holdingselskab eller et pengeinstitut, jf. § 37 a, stk. 9 og 10.
- 9) Virksomheder, som tilsynet finder, har snævre forbindelser til et pengeinstitut, hvorfor tilladelse nægtes eller inddrages, jf. § 6, stk. 8 og 10, og § 43, stk. 1, nr. 4.
- 10) En virksomhed, hvortil et pengeinstitut har en sådan tilknytning, at denne efter Finanstilsynets afgørelse skal medtages i koncernregnskabet, jf. § 37 a, stk. 12.
- 11) Virksomheder, med hvilke pengeinstituttet har en særlig direkte eller indirekte forbindelse, og hvor tilsynet kan indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg, jf. § 49, stk. 3, 2. pkt.

Stk. 3. Som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en revisor, en direktør eller andre ledende medarbejdere i et institut, hvis Finanstilsynets påtale eller pålæg i medfør af loven eller dennes forskrifter er rettet direkte mod pågældende.«

30. I § 52 a indsættes som stk. 2:

»*Stk. 2.* Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til § 47 e, der ønskes påklaget, skal indbringes for Erhvervsankenævnet senest 24 timer efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Tidsfristerne i § 48 b finder ikke anvendelse.«

31. § 53, *stk. 1*, affattes således:

»Undlader et pengeinstituts bestyrelse, direktion, revisor, likvidator, filialbestyrer eller en banks eller andelskasses repræsentantskab i rette tid at efterkomme de pligter, der efter loven eller bestemmelser fastsat i henhold til loven påhviler dem over for Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, kan Finanstilsynet henholdsvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.«

§ 2

I lov nr. 475 af 10. juni 1997 om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om banker og sparekasser m.v., realkreditloven, lov om værdipapirhandel m.v., lov om fondsmæglerselskaber, lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, som ændret

ved § 5 i lov nr. 414 af 26. juni 1998, foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 7, indsættes efter »Grønlandsbanken A/S«: », Kongeriget Danmarks Fiskeribank«.

§ 3

I lov om skattemyndighedernes organisation og opgaver m.v. (skattestyrelsesloven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 526 af 3. juli 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 20 C, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 20 A«: »eller en afgørelse efter § 48 a i lov om banker og sparekasser m.v.«.

2. I § 20 C, stk. 3, indsættes efter »forhåndsbe-sked«: »m.v. «.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1999, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Økonomiministeren fastsætter tids-punktet for ikrafttrædelsen af § 1 nr. 25 og 26.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Lovforslaget er en genfremsættelse med visse ændringer af L 181, forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. og forskellige andre love. Forslaget blev fremsat den 5. februar 1998 men bortfaldt som følge af udskrivning af Folketingsvalg.

Siden efteråret 1996 er der gennemført en række undersøgelser vedrørende forhold inden for den finansielle sektor. På baggrund af et ønske fra Folketinget, er der udarbejdet en eneudredning om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle tilsynslovgivning. I marts 1997 afgav Finanstilsynet en rapport om harmonisering af reglerne om finansielle koncerner. I september 1997 offentliggjorde Økonomiministeriet en rapport om håndtering af pengeinstitutkriser.

De nævnte undersøgelser har klarlagt et behov for ændringer i de finansielle love. Derudover er det fundet hensigtsmæssigt med en øget harmonisering og forenkling af regelgrundlaget for finansielle virksomheder.

På baggrund af eneudredningens anbefalinger foreslås der præciseringer af Finanstilsynets tavshedspligt i de finansielle love, ligesom der foreslås indsat en ændret bestemmelse, der fastslår, hvem der har partsstatus i forhold til Finanstilsynet.

Derudover er det ønsket at forbedre regelgrundlaget for håndtering af pengeinstitutkriser. Der har tidligere vist sig visse lovgivningsmæssige uhensigtsmæssigheder i situationer, hvor et pengeinstitut er kommet i økonomiske vanskeligheder. Det er vigtigt, at der er klare regler for løsning af kriser i pengeinstitutter. Dette kommer både samfundet, de enkelte kunder, de finansielle virksomheder og deres ansatte til gode.

Det er særdeles vigtigt, at finansielle virksomheder er underlagt ensartede regler, hvis de påtager sig samme risici. Det må ikke have betydning, hvorledes de finansielle virksomheder har organiseret sig selskabsretligt. En afgørende parameter for hvilke regler, der skal gælde for tilsyn med virksomheden, er hvilke typer risici, den enkelte virksomhed påtager sig. I lov-

forslaget lægges der derfor op til en harmonisering i videst muligt omfang, således at bestemmelser om concernforhold er ensartede i alle de finansielle love.

Lovforslaget indeholder desuden mindre redaktionelle ændringer.

1. Tavshedspligt og partsbegreb

Indledning

På baggrund af Folketingets ønske om en undersøgelse af de gældende regler om Finanstilsynets tavshedspligt m.v. har advokat, dr. jur. Jan Schans Christensen udarbejdet en eneudredning om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle tilsynslovgivning.

På baggrund af eneudredningen har der været en række møder med deltagelse af eneudrederen, Finanstilsynet, repræsentanter fra den finansielle sektor samt Økonomiministeriet. Det er i vid udstrækning resultatet af disse drøftelser, der nu fremlægges.

Tavshedspligt

Forslaget indebærer en præcisering af reglerne for videregivelse af fortrolige oplysninger. For eksempel indsættes en tidssvarende definition af begrebet »Finanstilsynets ansatte«, og det præciseres, at fortrolige oplysninger kan videregives som led i efterforskning og strafforfølgning både i relation til straffeloven og tilsynslovgivningen.

Der foreslås etableret en adgang til, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Fondsrådet, når rådet har behov for oplysningerne til varetagelse af dets opgaver.

Det foreslås at lovfæste den hidtidige praksis, hvor efter fortrolige oplysninger videregives til Rigsrevisionen. Baggrunden herfor er varetagelsen af de opgaver, som Rigsrevisionen er tillagt i medfør af grundloven.

I eneudredningen anfører eneudrederen, at man kan overveje at indsætte et krav om samtykke fra de relevante myndigheder, når fortrolige oplysninger, der hidrører fra myndigheder i et andet medlemsland, ønskes videregivet til de særlige danske institutioner m.v., som ikke er direkte omtalt i direktivteksten; dvs.

Rigsrevisionen, Folketingets Ombudsmand og Folketingets stående udvalg.

Spørgsmålet har været undergivet grundige overvejelser. Konklusionen på disse overvejelser er, at et sådant samtykke-krav ikke bør indføres.

Baggrunden herfor er, at indførelsen af et krav om samtykke vil medføre, at der kan opstå situationer, hvor Finanstilsynet ville være tvunget til at nægte at udlevere oplysninger til de nævnte institutioner m.v. En sådan nægtelse af at udlevere oplysninger, der beror hos en offentlig forvaltningsmyndighed, synes at være i afgørende modstrid med de rettigheder, som de pågældende myndigheder m.v. er tillagt som led i varetagelsen af deres opgaver i medfør af grundloven og organiseringen af det parlamentariske system.

Der foreslås endvidere indsat en hjemmel til at videregive oplysninger til institutioner, der forvalter investorgarantiordninger, idet Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 97/9/EF om investorgarantiordninger er gennemført i dansk ret med vedtagelsen af lov nr. 415 af 26. juni 1998.

Endvidere foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter samtykke ikke ophæver tilsynets tavshedspligt.

I enudredningen om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle sektor konkluderer enudrederen, at den nugældende lovgivning medfører, at Finanstilsynets tavshedspligt bortfalder, når den, der er part i en sag, har givet sit samtykke til, at fortrolige oplysninger videregives af Finanstilsynet.

Den nye bestemmelse i lovforslaget er begrundet i flere forhold, herunder hensynet til instituttets kunder, fortroligheden omkring instituttets forretningsmæssige forhold og Finanstilsynets effektivitet. Da de fortrolige oplysninger i langt overvejende grad hidrører fra institutterne, vil det være mest korrekt og sikrest, at det er det pågældende institut selv, der videregiver fortrolige oplysninger til tredjemand. Såfremt det drejer sig om kundeoplysninger, skal kundens samtykke indhentes.

Endelig gennemføres art. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 98/33/EF om ændring af artikel 12 i Rådets direktiv 77/780/EØF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og artikel 2, 5, 6, 7 og 8 og bilag II og III i Rådets direktiv 89/647/EØF om solvensnøgletal for kreditinstitutter samt artikel 2 og bilag II i Rådets direktiv 93/6/EØF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (det såkaldte matrix-direktiv) i dansk ret, således at der på baggrund af internationale samarbejdsaftaler kan udveksles fortrolige oplysninger med finansielle tilsynsmyndigheder m.v. i tredjelande. Videregivelse af fortrolige oplysninger kan kun

ske under forudsætning af, at de pågældende tilsynsmyndigheder m.v. har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver, og at de er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der mindst svarer til den, der gælder for udveksling af oplysninger mellem medlemslandenes kompetente myndigheder inden for EU.

Partsbegreb

Der foreslås indsat en ændret bestemmelse, der fastslår, hvem der har partsstatus i forhold til Finanstilsynet. Partsstatus har bl.a. betydning for retten til aktindsigt og retten til at indbringe Finanstilsynets afgørelser for Erhvervsankenævnet.

De gældende bestemmelser fastslår, at i forhold til Finanstilsynets tilsynsvirksomhed anses alene instituttet som part.

Det foreslås, at partsbegrebet udvides og præciseres for så vidt angår bestyrelsesmedlemmer, revisorer, direktører og andre ledende medarbejdere, såfremt tilsynets påtale eller pålæg er rettet direkte mod den pågældende.

Det foreslås endvidere, at andre - f.eks. ved undersøgelse af, hvorvidt der er sket en overtrædelse af bank- og sparekasselovens regler, og hvem der kan henvende sig til offentligheden og tilbyde sig som modtager af indlån - får partsstatus, når tilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende.

Enudrederen anbefalede endvidere, at det burde overvejes, hvorvidt kunder i visse situationer skal kunne opnå partsstatus.

Da Finanstilsynets afgørelser imidlertid alene vil være rettet mod instituttet, hvorefter det er op til instituttet selv at afgøre, hvorvidt der skal træffes foranstaltninger over for kunden, er det ikke fundet relevant at udvide muligheden for at opnå partsstatus til at omfatte kunder.

2. Bank- og sparekasseloven - opfølgning på »Håndtering af pengeinstitutkriser«

Økonomiministeriet offentliggjorde i september 1997 rapporten »Håndtering af pengeinstitutkriser«.

Rapporten tilvejebringer et bedre beredskab til at håndtere pengeinstitutkriser gennem en beskrivelse af forskellige løsningsmodeller og deres finansielle, selskabs- og skatteretlige konsekvenser. Herefter anbefaler rapporten en række konkrete forslag til ændringer af de gældende regler.

I rapporten anbefales det:

- at der skabes bedre muligheder for at handle og handle hurtigt (forkortet indkaldelsesvarsel, lempe-

ligere majoritetskrav samt overdragelseskompetence til bestyrelsen),

- at der skabes bedre muligheder for overtagelse eller rekonstruktion (tvangsindløsning af minoritetsaktionærer),
- at der skabes en udbudsmodel i Indskydergarantifonden og
- at der skabes en forbedret skattemæssig retstilstand (skattefri fusion i 2. halvår, etablering af et værdiansættelsesnævn samt skattefri fusion uden bortfald af eventuelt underskud).

Som en opfølgning på rapportens anbefalinger fremsættes der lovforslag til ændring af bank- og sparekasseloven samt skattestyrelsesloven.

Uanset vedtagelse af de i lovforslaget givne muligheder for et bedre og hurtigere beredskab over for nødlidende pengeinstitutter, henledes opmærksomheden på, at såfremt instituttet er børsnoteret, skal der efter værdipapirhandelsloven § 27 straks tilgå oplysninger til offentligheden »om væsentlige forhold, der vedrører virksomheden, og som kan antages at få betydning for kursdannelsen på værdipapirerne.« Fonderådet kan dispensere for oplysningsforpligtelsen. Såfremt der ikke gives dispensation, kan det være nødvendigt, at instituttet for at undgå »runk« samtidig med børsmeddelelsen træder i betalingsstandsning. En betalingsstandsning vil besværliggøre og muligvis umuliggøre redningsforsøg.

Forslagene er følgende:

Forkortet indkaldelsesvarsel samt overdragelseskompetence til bestyrelsen

Forslaget har til formål at forbedre muligheden for at handle og handle hurtigt i en krisesituation.

Hvis et pengeinstitut ikke længere opfylder lovens kapitalkrav, kan Finanstilsynet fastsætte en frist for instituttet til at træffe foranstaltninger med henblik på atter at opfylde kapitalkravet, såfremt der er en realistisk udsigt til, at pengeinstituttet atter kan komme til at opfylde kapitalkravet ved kapitaltilførsel, eller instituttet kan indgå i en fusion med eller overtages af et andet institut.

De selskabsretlige regler stiller imidlertid krav om, at en overtagelse eller fusion skal vedtages på en generalforsamling med kvalificeret majoritet. Herudover stilles der krav om overholdelse af lange tidsfrister i forbindelse med en formel vedtagelse af en overtagelse eller fusion. Begge elementer kan vanskeligt overholdes i en krisesituation.

Det kan i sådanne situationer være hensigtsmæssigt, at ledelsen kan træffe beslutning på et andet grundlag.

På baggrund heraf foreslås det, at proceduren i forbindelse med et pengeinstituts beslutning om nødvendige foranstaltninger i en krisesituation lettes. Dette sker ved indførelsen af bl.a. forkortet indkaldelsesvarsel af instituttets øverste myndighed (typisk generalforsamlingen), lempeligere majoritetskrav samt i særlige tilfælde en overdragelseskompetence til bestyrelsen.

Tvangsindløsning af minoritetsaktionærer

Forslaget har til formål at forbedre mulighederne for overtagelse eller rekonstruktion af et kriseramte pengeinstitut.

En mulig løsning på en pengeinstitutkrise kan være, at et andet institut køber det nødlidende instituts aktier. Der vil herefter være tale om et helejet datterselskab, som kan blive omfattet af de særlige skatteregler om sambeskatning. Datterselskabet vil efterfølgende kunne fusioneres med moderselskabet. Beslutningen om fusion træffes i begge selskaber af bestyrelsen.

Denne løsning, som hviler på almindelig aftaleret, fordrer som udgangspunkt, at samtlige aktionærer indvilliger i salget. Ifølge aktieselskabsloven kan en køber, som har erhvervet mere end 9/10 af aktierne og en tilsvarende del af stemmerne tvangsindløse de øvrige aktionærer.

Da pengeinstitutaktier typisk er spredt på mange personer, vil det være overordentligt vanskeligt at opkøbe mere end 9/10 af kapitalen. For at lette anvendelsen af denne løsningsmodel vil det være formålstjenligt at øge muligheden for tvangsindløsning. Hertil kommer, at de hensyn, som de selskabsretlige regler normalt varetager, ikke har samme styrke, når det drejer sig om kriseramte pengeinstitutter.

På baggrund heraf foreslås det, at en hovedaktionær, som ejer minimum 70 pct. af kapitalen i et kriseramte pengeinstitut får mulighed for at tvangsindløse de øvrige aktionærer. Denne tvangsindløsning skal dog ske inden 30 dage fra den dag, Finanstilsynet har fastsat en frist efter § 21, stk. 3.

Skattefri fusion i 2. halvår mellem pengeinstitutter

Forslaget har til formål at forbedre den skattemæssige retstilstand for pengeinstitutterne.

I modsætning til andre selskaber, som kan have forskudt regnskabsår, er pengeinstitutter ifølge bank- og sparekasseloven forpligtet til at have kalenderåret som regnskabsår. Et overtagende pengeinstitut skal endvidere følge aktieselskabslovens regler for fusion, hvoraf bl.a. fremgår, at en fusionsplan ikke må være underskrevet mere end 6 måneder efter datoen for

tidspunktet, hvor fusionen regnskabsmæssigt skal gennemføres (fælles regnskabsopstilling).

Som betingelse for skattefri fusion accepteres i fusionsskatteoven alene en fælles regnskabsopstilling, som er opgjort pr. skæringsdagen for det senest aflagte årsregnskab for det fortsættende selskab.

Dette indebærer i praksis, at en skattefri fusion mellem pengeinstitutter, der er etableret som aktieselskaber, alene kan finde sted i 1. halvår, selvom det er ganske tilfældigt, om en pengeinstitutkrise opstår i 1. eller 2. halvår. Samspillet mellem reglerne giver pengeinstitutterne en negativ særbehandling, idet de ikke - som andre selskaber - kan gennemføre en skattefri fusion ved, at det fortsættende pengeinstitut omlægges sit regnskabsår til f.eks. den 30. juni.

På denne baggrund foreslås det, at det bliver muligt for to pengeinstitutter at fusionere skattefrit også i 2. halvår, hvilket i dag ikke er muligt.

Etablering af et værdiansættelsesnævn

Interesserede fusionspartnere eller investorer handler ud fra almindelige forretningsmæssige interesser og vil derfor forudgående undersøge værdien af det kriseramte institut mv. samt de juridiske og skattemæssige aspekter, før de endelige forhandlinger kan »falde på plads«. Alt dette tager naturligvis tid.

Et væsentligt element i etableringen af et bedre beredskab for pengeinstitutkriser er derfor opbygningen af et smidigt godkendelsessystem, der muliggør en hurtig afklaring af den skattemæssige værdiansættelse i forbindelse med overtagelse af et kriseramt pengeinstitut.

På denne baggrund foreslås det, at der tilvejebringes en procedure, således at et pengeinstitut hurtigt kan få afklaret den skattemæssige værdiansættelse i forbindelse med en overtagelse. Dette sker ved, at der oprettes et uafhængigt værdiansættelsesnævn. Nævnet træder kun i funktion, når Finanstilsynet har konstateret, at instituttet ikke længere opfylder bank- og sparekasselovens kapitalkrav. Nævnet skal efter anmodning fra et af de implicerede pengeinstitutter alene vurdere instituttets udlån. Udpegning af nævnets medlemmer foretages af økonomiministeren efter aftale med skatteministeren.

3. Koncernharmonisering, regelforenkling og ændrede placeringsregler

Finanstilsynet udarbejdede i marts 1997 en rapport om finansielle koncerner.

Udviklingen de seneste 10 - 15 år i den finansielle sektor i Danmark og internationalt har blandt andet været karakteriseret ved, at de klassiske grænser mel-

lem pengeinstitut, forsikrings-, realkredit- og fondsmæglerselskaber - herunder børsmæglervirksomhed er blevet mindre klare. De finansielle virksomheder konkurrerer i stigende omfang på det samme marked. Det har blandt andet givet sig udtryk i dannelsen af finansielle koncerner, som kan tilbyde kunderne flere typer af finansielle ydelser.

I nærværende lovforslag lægges der op til en harmonisering af visse af bestemmelserne om koncernforhold.

I forlængelse af koncernharmoniseringen tilstræbes større harmonisering og regelforenkling af de finansielle tilsynslove. Forskelle i reguleringen af finansielle virksomheder, som ikke er begrundet i, at der gør sig særlige forhold gældende i en bestemt branche eller for et bestemt produkt, ophæves.

En årsag til harmonisering er blandt andet, at lovbestemmelser baseret på EU-direktiver i de forskellige tilsynslove er blevet korrekt, men forskelligt implementeret. Således har bestemmelser med samme indhold fået en forskellig sproglig formulering.

Et eksempel på regelforenkling er den foreslåede bestemmelse om, at pengeinstitutter, der i dag skal anmelde ændringer i direktion, bestyrelse eller revision til både Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, fremover ikke længere skal foretage anmeldelse til Finanstilsynet, men alene til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som efterfølgende sender oplysningerne til Finanstilsynet. En sådan forenkling vil lette de administrative byrder for især de mindre institutter.

Regelforenkling og harmonisering har som naturlig følge, at lovforslaget indeholder en række konsekvensrettelser. Disse rettelser er alene af redaktionel karakter og medfører ingen indholdsmæssige ændringer.

4. Høring

Lovforslaget har været sendt i høring i følgende ministerier og organisationer:

Advokatrådet, Andelskasseforeningen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Den Danske Finansanalytikerforening, Erhvervsministeriet, Finansforbundet, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, Finansministeriet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Fondsrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af J.A.K. Andelskasser, Foreningen af Registrerede Revisorer, Grønlands Hjemmestyre, Håndværksrådet, Indskydergarantifonden, InvesteringsForeningsRådet, Justitsministeriet, Kommune-

Kredit, Kongeriget Danmarks Hypotekbank, Københavns Fondsbørs A/S, Lokale Pengeinstitutter, Pengeinstitutternes Betalingssystemer A/S, Realkreditrådet, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rådet for Dansk Forsikring og Pension, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Skatteministeriet og Værdipapircentralen.

5. Administrative, statsfinansielle og miljømæssige konsekvenser

Skattemæssigt vil forslaget om at muliggøre en bankfusion i 2. halvår indebære, at det fortsættende selskab ved en skattefri fusion som hidtil får fradrag for et evt. underskud fra driften i fusionsåret af det indskydende (ophørende), næststedte selskab.

Forslaget medfører således, at underskuddet kan vedrøre indtil 12 måneder - mod tidligere 6 måneder - ligesom fusion, herunder skattefri fusion, bliver et alternativ til andre overdragelsesformer. Dette indebærer dog alene provenutab, såfremt underskuddet ikke ville blive udnyttet ved en videreførelse af det nødlidende selskab.

Omkostningerne ved etablering og drift af et værdiansættelsesnævn, vurderes at indebære begrænsede udgifter, og vil afhænge af, i hvilket omfang nævnet anvendes.

Forslaget vurderes ikke herudover at have administrative, statsfinansielle eller miljømæssige konsekvenser.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Der sker med lovforslaget en øget harmonisering og regelforenklning af de finansielle love.

Lovgivningen for finansielle virksomheder og koncerner kommer med lovforslaget til i højere grad at være ens. Forskelle i lovgivningen vil derfor ikke være en parameter, der får betydning for finansielle virksomheders organisering af arbejdet.

For så vidt angår de administrative konsekvenser for pengeinstitutterne kan især fremhæves forslaget om, at pengeinstitutterne alene skal anmelde ændringer efter valg, ansættelse og afgang af direktører, revisorer og bestyrelsesmedlemmer til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Dette forslag, der er et led i regelforenklingen, vil indebære en administrativ lettelse for pengeinstitutterne.

Det foreslås endvidere, at kravet om to revisorer ikke skal gælde for mindre pengeinstitutter. Dette medfører, at den økonomisk belastning for disse pengeinstitutter, bliver mindre. Det vurderes at forslaget

medfører en administrativ lettelse i sparet ekstern tid, den anslås til i alt 1.500 timer om året.

Det vurderes at være særdeles vigtigt at få skabt et bedre beredskab til at håndtere fremtidige pengeinstitutterkriser. Erfaringerne har vist, at det til tider har været vanskeligt at håndtere problemerne i kriseramte pengeinstitutter. Dette skyldes bl.a. uklarhed om, hvilke regler der fandt anvendelse. Med forslaget skabes større klarhed om vilkårene for overtagelse eller rekonstruktion af et kriseramt pengeinstitut både selskabsretligt og skatteretligt. Samtidig lempes procedurekravene i forbindelse med et instituts beslutning om nødvendige foranstaltninger i en krisesituation.

Med forslaget om, at der kan opnås en bindende forhåndsbesked fra et uafhængigt værdiansættelsesnævn, muliggøres en hurtig afklaring for de involverede pengeinstitutter af den skattemæssige værdiansættelse i forbindelse med overtagelse af et kriseramt pengeinstitut. Der er således tale om erhvervsøkonomiske og administrative lettelser.

7. Forholdet til EU-retten

Rådets direktiv nr. 89/646/EØF, det såkaldte 2. bank-samordningsdirektiv, er gennemført i dansk ret.

Det foreliggende lovforslag gennemfører dele af artikel 16 i 2. banksamordningsdirektiv.

Endvidere ændrer lovforslaget nogle af de bestemmelser, som hidrører fra dette direktiv. Der er alene tale om enkelte ændringer og justeringer inden for direktivets ramme.

Lovforslaget gennemfører endvidere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/33/EF, det såkaldte matrix-direktiv.

Lovforslaget, der muliggør skattefri fusion i 2. halvår, vil kræve notifikation over for EU-Kommissionen efter EU-reglerne om statsstøtte, da der er tale om en særlig undtagelse for pengeinstitutter. Undtagelsen udgør dog ikke en særlig fordel for pengeinstitutterne, men kompenserer for bindinger, der følger af den særlige lovregulering, som pengeinstitutter er undergivet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget er et led i harmoniseringen af tilsynslovgivningens koncernregler.

I bank- og sparekasseloven, realkreditloven og fondsmæglerselskabsloven er formuleringen »en betydelig indflydelse på forvaltningen« anvendt, mens ordlyden i lov om forsikringsvirksomhed er »en bety-

delig indflydelse på driften«. Den forskellige ordlyd hidrører fra direktiverne 2. banksamordningsdirektiv, 3. livsforsikringsdirektiv og 3. skadesforsikringsdirektiv. Der er tale om sproglige forskelle, som kun forekommer i den danske udgave af direktiverne. I de engelske sprogversioner anvendes ordet »the management of« i alle tre direktiver. Det foreslås derfor, at anvende formuleringen »en betydelig indflydelse på ledelsen«, som er sprogligt mere præcis.

Til nr. 2 og 3

Efter den gældende bestemmelse skal pengeinstitutter indsende 2 daterede eksemplarer af vedtægterne til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som skal videre-sendre det ene eksemplar til Finanstilsynet.

Det foreslås, at der i forbindelse med anmeldelse af nye selskaber samt ved ændringer i vedtægtsforhold i eksisterende selskaber alene skal indsendes ét eksemplar af vedtægterne til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som videre-sender kopi til Finanstilsynet.

Til nr. 4

Ændringen er en konsekvens af harmoniseringen af koncernreglerne i den finansielle lovgivning.

Med ændringen tydeliggøres, at Finanstilsynet på forhånd skal underrettes om og godkende erhvervelse af kvalificerede andele.

Til nr. 5

Der henvises til bemærkningerne til nr. 1.

Det foreslås samtidig, at henvisningen i § 7 b, stk. 2, til § 24 udgår. Henvisningen til § 24 blev medtaget ved lov nr. 1061 af 23. september 1992 om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. Af de specielle bemærkninger til ændringsloven fremgår, at »ændringen i bank- og sparekasselovens § 7 b, stk. 2, af »pengeinstituttet« til »pengeinstituttet eller, jf. § 24, en anden virksomhed, hvori den kvalificerede andel besiddes« er begrundet i, at definitionen også anvendes i lovens § 24, stk. 2, der regulerer pengeinstituttets samlede aktiebeholdning. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt, at § 7 b definerer kvalificerede andele således, at det kan opfattes, som om begrebet alene kan omfatte kapitalandele i pengeinstitutter.«

Da henvisningen i § 7 b, stk. 2, til § 24 alene skal klarlægge, at § 24, stk. 2's, anvendelse af kvalificerede andele også omfatter ejerskab i andre virksomheder end pengeinstitutter foreslås, at henvisningen til § 24 udgår. Det foreslås samtidig, at der i bank- og sparekasselovens § 24, stk. 2, indsættes en særskilt definition af kvalificerede andele.

Til nr. 6

Forslaget er et led i harmoniseringen af tilsynslovgivningens koncernregler.

Selskaberne skal én gang om året orientere Finanstilsynet om ejere af kvalificerede andele. I henhold til bank- og sparekasseloven, lov om forsikringsvirksomhed og realkreditloven skal indberetningen foretages inden udgangen af juni måned, mens fondsmæglerselskabsloven kræver indberetning inden udgangen af april måned. Med forslaget tilsigtes at fastsætte samme tidsfrist, således at oplysningspligten knyttes til en bestemt begivenhed frem for en bestemt måned.

Til nr. 7

Forslaget er et led i forbedringen af mulighederne for at videreføre aktiviteterne i et kriseram institut.

Efter aktieselskabslovens § 20 b kan enhver aktionær, der har mere end ni tiendedele af aktierne og stemmerne i et selskab, bestemme, at de øvrige aktionærer i selskabet skal lade deres aktier indløse af aktionæren. Aktieselskabslovens bestemmelser i §§ 20 b og 20 c vedrørende tvangsindløsning finder umiddelbart anvendelse på pengeinstitutter, der er aktieselskaber, for så vidt de ikke er afvejet i bank- og sparekasselovens § 7 d.

Når Finanstilsynet har konstateret, at et pengeinstitut er nødlidende, må det rekonstrueres inden for kort tid for at undgå en lukning. For at lette en hurtig gennemførelse heraf foreslås det, at en aktionær, der ejer 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet i fællesskab med bestyrelsen, kan træffe beslutning om at indløse de øvrige aktionærer. Finanstilsynets godkendelse kan kun opnås, hvis instituttet er egentligt nødlidende. Godkendelsesproceduren skal hindre misbrug af bestemmelsen, f.eks. ved at bestyrelsen beslutter med vilje at bringe solvensprocenten under det i § 21 krævede. Da det er hensigten, at indløsningen skal foretages i umiddelbar forlængelse af kapitaltilførslen indsættes en frist på 30 dage for foretagelsen af indløsningen. De 30 dage skal regnes fra den dag Finanstilsynet har fastsat en frist efter § 21, stk. 3. I praksis medfører dette, at 30-dages fristen ofte vil være kortere, idet den af Finanstilsynet fastsatte frist i henhold til § 21, stk. 3, vil være kortere end 30 dage. Fristen på 30 dage vil således kun være relevant i situationer, hvor tilsynet har fastsat en frist efter § 21, stk. 3, på mere end 30 dage.

De omfattede minoritetsaktionærer skal anmodes om, senest 3 dage efter anmodningen at overdrage deres aktier til den indløsende aktionær. Såfremt ikke alle aktionærer inden denne frist har overdraget deres aktier, skal de ved bekendtgørelse i Statstidende, jf.

aktieselskabslovens § 20 c, stk. 1, anmodes om at overdrage aktierne.

Indløsningen og overdragelsen af aktierne får retsvirkning fra tidspunktet for købesummens erlæggelse eller deponering, dvs. senest 3 dage efter, at indløsningen er gjort gældende over for aktionærerne. Dette gælder uanset at der er uenighed om prisfastsættelsen.

Ved uenighed om aktiernes prisfastsættelse må værdien efterfølgende fastsættes af skønsmænd. Aktieselskabslovens § 20 b, stk. 3 finder tilsvarende anvendelse, hvilket vil sige, at såfremt skønsmændene når frem til en højere værdi end det tilbudte, gælder denne værdi ligeledes for de aktionærer, der ikke har ønsket vurdering. Skønsmændene skal alene tage stilling til, om værdien er højere end det af aktionæren tilbudte.

Har vurdering fundet sted allerede inden indrykning i Statstidende, skal resultatet oplyses i bekendtgørelsen.

Tvangsindløsningen kan ikke begrænses til alene at omfatte en del af minoritetsaktionærerne.

I henhold til kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. har en aktionær, der har opnået bestemmende indflydelse i et børsnoteret selskab (herunder også et børsnoteret pengeinstitut), pligt til at fremsætte overtagestilbud til de øvrige aktionærer. Disse aktionærer er imidlertid ikke forpligtede til at acceptere et sådant overtagestilbud.

Der vil således kunne opstå situationer, hvor der sideløbende med indløsningsproceduren i henhold til kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. foregår en indløsningsprocedure efter den oven for foreslåede specialregel for pengeinstitutter. Det bemærkes, at der allerede i dag kan forekomme sådanne »parallelle forløb« i forbindelse med kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. samt reglen i aktieselskabslovens § 20 b om tvangsindløsning.

Til nr. 8

Forslaget er begrundet i, at der ikke længere findes institutter, der er omfattet af bestemmelserne.

Til nr. 9

Forslaget er et led i bestræbelserne på at skabe større fleksibilitet og mobilitet ved sammensætningen af bestyrelser i andelskasser og sparekasser.

Med ophævelse af den historiske betingede aldersgrænse opnås samtidig, at bestyrelsesmedlemmer i andelskasser, sammenslutningen af andelskasser og sparekasser vil blive ligestillet med bestyrelsesmedlemmer i banker, realkreditinstitutter, fondsmægler-selskaber og forsikringselskaber, hvor der ikke ved

lov er fastsat en aldersgrænse for bestyrelsesmedlemmers deltagelse i bestyrelsesarbejdet.

Eventuelle aldersbegrænsninger i de enkelte institutters vedtægter vil ikke blive påvirket af forslaget. Generalforsamlingen vil efter forslaget også i fremtiden kunne fastsætte aldersmæssige begrænsninger for bestyrelsesmedlemmer, der vælges af generalforsamlingen.

Til nr. 10 og 11

Forslagene er en konsekvens af den foreslåede ændring under nr. 9 (§ 13, stk. 3, 1. pkt.).

Til nr. 12

Det foreslås, at bank- og sparekasselovens regler vedrørende bestyrelsesmedlemmers bopæl bringes i overensstemmelse med aktieselskabslovens regler på området, jf. aktieselskabslovens § 52, stk. 1 og 2.

Til nr. 13

Forslaget er et led i regelforenklingen på bank- og sparekasselovens område.

I dag anmelder pengeinstitutterne de i § 17, stk. 2, omhandlede ændringer til såvel Finanstilsynet som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Med forslaget opnås en administrativ lettelse for pengeinstitutterne, idet institutterne herefter alene skal anmelde ændringer efter valg, ansættelse og afgang af direktører, revisorer og bestyrelsesmedlemmer til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, jf. § 6, stk. 3 og 5, og aktieselskabslovens § 154.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vil fremover give Finanstilsynet oplysning om ændringer i et instituts bestyrelse, direktion og revision.

Det foreslås samtidig, at hvervet som intern revisionschef og vicerevisionschef ikke kan forenes med hvervet som bestyrelsesmedlem.

Efter de gældende regler er det muligt for den interne revisionschef og vicerevisionschef at være medlem af et pengeinstituts bestyrelse, herunder at være medarbejdervalgt bestyrelsesmedlem.

Den interne revisionschef ansættes af og refererer til instituttets bestyrelse.

Bestyrelsen skal endvidere godkende funktionsbeskrivelsen for intern revision. Funktionsbeskrivelsen indeholder bestemmelser om intern revisions bemanding og budget.

Med forslaget undgås, at den interne revisionschef og vicerevisionschef via medlemsskab af bestyrelsen får en uheldig dobbeltrolle i pengeinstituttet.

Forslaget ændrer ikke ved den interne revisionschefs adgang til at indkalde til og deltage i bestyrelsesmøder i sin egenskab af intern revisionschef.

Til nr. 14

Med forslaget præciseres hvilke medarbejdere retningslinierne skal omfatte. Det klargøres herved, at retningslinierne ikke skal omfatte interne revisionschefer og vicerevisionschefer, idet disse i henhold til § 34, stk. 10, ikke kan have engagement i eller stille sikkerhed over for pengeinstituttet.

Til nr. 15 og 17

Med forslagene tilsigtes en modernisering og forenkling af reglerne.

Formuleringen af § 19 a, stk. 7, skal ses i historisk perspektiv. Indtil ændringen af bestemmelsen ved lov nr. 306 af 16. maj 1990 skulle Finanstilsynet give tilladelse til, at bogholderi- og kassefunktion blev varetaget af samme person, ligesom Finanstilsynet skulle give tilladelse til, at visse dispositioner blev gennemført ved en persons underskrift. Ved lovændringen blev kompetencen tillagt bestyrelsen.

§ 20, stk. 2, stiller efter sin ordlyd krav til såvel mediet (skriftlighed) som antallet af medvirkende personer, idet mindst to personer skal underskrive for at forpligte pengeinstituttet.

I dag forpligter pengeinstitutter sig på mange andre måder end ved skriftlige dispositioner. Den teknologiske udvikling har medført, at pengeinstitutter i stadig større omfang benytter sig af tele- og datamedier.

Pengeinstitutter indgår forpligtende aftaler i relation til såvel privat- som erhvervskunder via telefon, telefax og telex.

Hertil kommer, at udviklingen af home- og office-banking systemer har åbnet mulighed for at gennemføre forpligtende pengeinstitutforretninger på nye måder.

Den stadige teknologiske udvikling indebærer, at det også i fremtiden må forventes, at der via tele- og datakommunikation samt andre teknologiske medier vil opstå nye måder, hvorpå pengeinstitutter kan forpligte sig.

Den teknologiske udvikling har medført, at indholdet af bestemmelserne i § 19 a, stk. 7, og § 20, stk. 2, ikke længere er i overensstemmelse med den måde, hvorpå pengeinstitutforretninger gennemføres i praksis. Særligt kravet i § 20, stk. 2, om skriftlighed, som er strafbelagt med bøde eller hæfte, jf. § 54, stk. 1, indebærer en risiko for, at pengeinstitutter dagligt handler i strid med bank- og sparekasseloven.

Det foreslås derfor, at bestemmelserne ophæves, idet der samtidig henvises til lovens § 18 a, der gennemførtes ved lov nr. 382 af 22. maj 1996 om ændring af bank- og sparekasseloven.

Til nr. 16

Forslaget genindsætter stk. 2, som vedtaget ved lov nr. 475 af 10. juni 1997, idet bestemmelsen fejlagtigt er faldet bort ved vedtagelse af lov nr. 491 af 1. juli 1998.

Til nr. 18

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring under nr. 5 (§ 7 b, stk. 2). Bortset fra, at forslaget omfatter andele i alle virksomheder, svarer forslaget til den foreslåede § 7 b.

Til nr. 19

Forslagene er et led i harmoniseringen af tilsynslovgivningens concernregler.

Den foreslåede ændring af »moderselskab« til »moderselskaber« sker for at tydeliggøre, at både direkte og indirekte moderselskaber og disses associerede virksomheder er omfattet.

Til nr. 20

Det foreslås, at lovens § 34, stk. 1, ændres, således at kravet om 2 revisorer ikke skal gælde for de mindre pengeinstitutter. Jo mindre institutterne er, jo mere økonomisk belastende er kravet om 2 revisorer. Da det samtidig skønnes, at kravet ikke forøger sikkerheden væsentligt i de mindre institutter, foreslås det, at de fritages for kravet. De mindre institutter skal efter forslaget have mindst en revisor, der skal være statsautoriseret.

Grænsen på 250 mio. kr. svarer til den grænse, der i øvrigt anvendes ved grubeinddeling af pengeinstitutterne, således at kravet om 2 revisorer ikke vil gælde for gruppen af de mindste institutter (gruppe 4).

De øvrige ændringer af § 34, stk. 1, er konsekvensrettelser eller ajourføringer. Det er ikke som i den gældende bestemmelse præciseret, at revisorerne i alle tilfælde skal være enten statsautoriserede eller registrede, idet dette følger af årsregnskabslovens § 61 b, stk. 1, jf. forslag til ændring af § 1, stk. 1, 4. pkt., i lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v.

Efter den gældende § 34, stk. 2, skal revisorerne i et pengeinstitut tillige være revisorer i pengeinstituttets moder-, søster- og dattervirksomheder. Dette omfattende krav er ikke hensigtsmæssigt i alle tilfælde, specielt når pengeinstituttet har en udenlandsk modervirksomhed. Hvis en tilsvarende bestemmelse blev indført for andre virksomheder i den finansielle sektor, ville det derudover give anledning til regelkonflikt, når forskellige virksomhedstyper er concernforbundne, fordi det bliver uklart, hvilke af virksomhedernes revisorvalg, der skal være bindende for de øvrige virksomheder i koncernen.

Det foreslås derfor, at § 34, stk. 2, præciseres således, at kravet om samme revisor kun gælder »nedad« i koncernen, dvs. for dattervirksomheder. Herudover foreslås kravet kun at gælde »opad« for finansielle holdingselskaber og disse selskabers øvrige dattervirksomheder.

Kravet om at pengeinstituttets revisorer også skal være revisorer i dattervirksomhederne og i et finansielt holdingselskab samt dets øvrige dattervirksomheder gælder for samtlige pengeinstituttets revisorer.

I § 34, stk. 3 foreslås, at kravet om samme revisorer inden for koncernen kun finder anvendelse på den del af koncernvirksomhederne, der er hjemmehørende i Danmark. Efter de gældende regler gælder det undtagelsesfrit, at revisorerne skal være de samme i hele koncernen, idet loven dog giver mulighed for, at Finanstilsynet kan dispensere fra kravet. Dispensationsmuligheden har specielt været anvendt i tilfælde, hvor dattervirksomheden er udenlandsk. Det er ofte ikke hensigtsmæssigt, at revisorerne også skal revidere de udenlandske dattervirksomheder, og i nogle tilfælde udelukker kravene i dattervirksomhedens hjemland, at udenlandske revisorer kan fungere som revisorer. Bestemmelsen udelukker ikke, at revisorerne også kan revidere udenlandske dattervirksomheder, hvis det ønskes. Den foreslåede bestemmelse vil overflødig gøre et antal rutinemæssige og unødige dispensationssager i Finanstilsynet.

Ændringen af § 34, stk. 4, indebærer ingen realitetsændring. Formuleringen foreslås ændret, så den svarer til formuleringen i realkreditlovens § 90, stk. 3. Det præciseres med denne formulering, hvor i lovgivningen de pågældende revisionsbestemmelser befinder sig, nemlig i årsregnskabslovens kapitel 8 a.

Til nr. 21 og 22

De foreslåede ændringer er af redaktionel karakter.

Af hensyn til harmoniseringen med de øvrige finansielle love foreslås, at bestemmelsen i § 37 a, stk. 10, om at visse af bestemmelserne vedrørende revision også finder anvendelse på selskaber i koncernen, flyttes til § 34.

Til nr. 23

Forslaget i § 47 e er et led i forbedringen af mulighederne for at videreføre aktiviteterne i et kriseramt institut.

Forslaget giver mulighed for at indkalde pengeinstituttets øverste myndighed hurtigt, når der er behov for at træffe foranstaltninger til opfyldelse af lovens krav, jf. § 21 eller § 44 a, hvilket f.eks. kan ske ved fusion.

Ved udformningen af bestemmelsen er det søgt tilskrevet, at så mange selskabsretlige garantier som muligt er opfyldt.

Aktie-, andels- eller garantikapitalen kan stadig være delvis intakt, og den øverste myndighed må derfor inddrages i modsætning til den situation, hvor pengeinstituttet er insolvent i konkurslovens forstand, jf. § 47 d.

Efter den nuværende formulering af § 43, stk. 2, kan vedtægternes indkaldelsesfrist fraviges, mens minimumsfristen på 8 dage i aktieselskabslovens § 73 skal iagttages.

Minimumsfristen i aktieselskabsloven er ikke reguleret af de selskabsretlige EU-direktiver, og det vil derfor være muligt at indføre en kortere frist i bank- og sparekasseloven. I forslaget er således valgt en frist på 3 dage. Det må klart fremgå af indkaldelsen, hvilke forslag, der skal behandles på en sådan generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Stk. 2

Efter den foreslåede bestemmelse skal bestyrelsen have en betinget mulighed for at disponere som part i salgsforhandlinger. Der er tale om en situation, hvor instituttet ikke længere opfylder lovens krav til kapital, men hvor egenkapitalen er delvist intakt (i modsætning til situationen i § 47 f).

For at sikre, at der sker en tilstrækkelig varetagelse af generalforsamlingens henholdsvis repræsentantskabets interesser, skal bestyrelsen på et møde redegøre for instituttets finansielle situation samt den indgåede aftale. Der skal på disse møder gives mulighed for at træffe beslutning om bl.a. tilvejebringelse af den fornødne kapital. Generalforsamlingens, henholdsvis repræsentantskabets beslutningskompetence er dog ikke begrænset til en kapitaltilvejebringelse. Der vil således også kunne træffes beslutning om f.eks. likvidation, hvorved aktionærene som udgangspunkt vil kunne få dækning for en del af deres tilgodehavende. Der vil ligeledes kunne træffes beslutning om fusion med et andet institut, end det bestyrelsen har truffet aftale med.

Såfremt der træffes beslutning om kapitaltilvejebringelse, skal beslutningen bl.a. indeholde angivelse af den frist, inden for hvilken tegningen skal være gennemført. Det foreslås, at Finanstilsynet skal godkende vilkårene for foranstaltningernes gennemførelse.

Begrundelsen for at give generalforsamlingen henholdsvis repræsentantskabet denne option er, at egenkapitalen er delvist intakt, og at ejerbeføjelserne derfor ikke helt kan sættes ud af kraft.

Indkaldelse til generalforsamlingen eller repræsentantskabsmødet kan ske efter den samtidigt foreslåede hurtige procedure i stk. 1, dvs. et indkaldelsesvarsel på 3 dage.

Bestyrelsens beslutning træffes med almindelig stemmeflerhed.

Af hensyn til at en hurtig beslutning er nødvendig, må klagefristen efter bank- og sparekasselovens § 52 b reduceres (se nr. 30).

Stk. 3 og 4

Af de foreslåede bestemmelser fremgår, at der skal udsendes indkaldelse indeholdende dagsorden for, hvilke anliggender der skal drøftes, og det væsentligste indhold af eventuelle forslag til ændring af vedtægterne. Da der er tale om et pengeinstitut i krise, hvor der skal træffes hurtige beslutninger, skal ordlyden forstås således, at der oplyses så meget som muligt i indkaldelsen, men at den korte tidshorisont må tages med ved vurderingen af, hvad det er muligt at oplyse. De fuldstændige forslag skal således først fremlægges på pengeinstitutets hovedkontor senest 24 timer forinden generalforsamlingens eller i sparekasser repræsentantskabsmødets afholdelse, jf. stk. 4.

Det fremgår endvidere af stk. 3, at dagsorden m.v. skal fremsendes til alle kendte aktionærer, andelshavere eller i sparekasser repræsentantskabets medlemmer.

I pengeinstitutter, der er aktieselskaber, vil aktionærer, der besidder navneaktier, være noteret i selskabets aktiebog. I forbindelse med en overdragelse er der dog risiko for, at navnet på den nye aktionær ikke er blevet noteret. Herudover er der i henhold til aktieselskabslovens § 28 a en pligt for storaktionærer til at give meddelelse om deres ejerforhold til selskabet. Selskabet skal føre en særlig fortegnelse over sådanne meddelelser. Ejere af ihændehaveraktier under et vist minimum samt nye navneaktionærer, der endnu ikke er blevet noteret, vil således ikke være kendt af pengeinstituttet. I andelskasser er andelshaverne heller ikke altid kendte.

I sparekasser vil repræsentantskabets medlemmer derimod altid være kendt af pengeinstituttet. Alle aktionærer eller andelshavere har ret til at møde på generalforsamlingen, uanset at disse ikke er kendt af instituttet.

Stk. 5

Denne bestemmelse er indsat med henblik på at lette kriseløsningen, således at beslutning om foranstaltninger kan træffes med den i bestemmelsen fastsatte majoritet uanset aktieselskabslovens bestemmelser

om majoritet i §§ 78 og 79. Det foreslås, at der ikke stilles strengere krav end efter selskabsdirektiverne, således at beslutning om foranstaltninger altid kan træffes med tilslutning fra to tredjedele af den repræsenterede kapital. For sparekasser og andelskasser gælder tilsvarende, at beslutning kan træffes af to tredjedele af de fremmødte repræsentantskabsmedlemmer henholdsvis andelshavere.

Stk. 6

Efter den foreslåede bestemmelse tilsidesættes eventuelle vedtægtsbestemte krav til de i bestemmelserne foreslåede fremgangsmåder, for så vidt vedtægterne fastsætter andre krav end de i bestemmelsen fastsatte.

I medfør af stk. 6 kan vedtægterne fraviges, f.eks. for så vidt angår fristen for indkaldelse, hvorledes indkaldelsen fremsendes, hvad indkaldelsesbrevet skal indeholde, hvornår dagsorden med det fuldstændige forslag skal være fremlagt på hovedkontoret, om aktionærer og andelshavere skal anmelde deres deltagelse i generalforsamlingen, forinden denne finder sted samt krav til stemmemajoriteten og til antallet af fremmødte, herunder krav om afholdelse af to på hinanden følgende generalforsamlinger.

Til nr. 24

Forslaget i § 47 f er et led i forbedringen af mulighederne for at videreføre aktiviteterne i et kriseramt institut.

Ved flere af de seneste års pengeinstitutkriser har bestyrelsen overdraget hele aktivsiden eller store dele heraf til et andet pengeinstitut, uden at spørgsmålet har været forelagt generalforsamlingen. Det har i denne forbindelse været diskuteret, om bestyrelsen har beføjelse til at træffe beslutning om overdragelse, eller om en sådan beslutning skal godkendes af generalforsamlingen. I tilfælde, hvor der nødvendigvis skal tages en hurtig beslutning for at redde værdier, kan bestyrelsen træffe beslutninger på grundlag af almindelige nødretsbetragtninger. For at fjerne enhver tvivl om bestyrelsens kompetence i disse situationer, foreslås det imidlertid at indsætte en særlig bestemmelse i loven.

Stk. 1 og 2

Efter den foreslåede bestemmelse, skal bestyrelsen have en mulighed for at disponere som part i salgsforhandlingerne, hvor alternativet vil være indgivelse af en konkursbegæring, og hvor det ikke vil have nogen mening at indkalde generalforsamlingen eller i sparekasser repræsentantskabet, fordi egenkapitalen er tabt.

Bestyrelsens kompetence i henhold til bestemmelsen gælder såvel overdragelse af instituttet helt eller delvist til et andet pengeinstitut, som indgåelse af aftale om instituttets sammensmeltning med et andet pengeinstitut.

For at sikre, at der sker en tilstrækkeligt forsvarlig orientering af ejere i banker og andelskasser og repræsentanter for garanter og indskydere i sparekasser foreslås det, at bestyrelsen skal redegøre for sine dispositioner på et efterfølgende møde.

Situationen, der begrunder anvendelse af bestemmelsen, forudsætter, at egenkapitalen er tabt i modsætning til § 47 e, hvor kapitalen stadig kan være delvist intakt, hvorfor den øverste myndighed i pengeinstitutet må inddrages.

Anvendelsen af § 47 f, stk. 1 og 2, forudsætter desuden, at en akut løsning af krisen ikke kan afvente, at pengeinstitutets øverste organ indkaldes.

Da der er tale om et alternativ til indgivelse af konkursbegæring, kan bestyrelsens beslutning træffes med samme flertal som ved indgivelse af konkursbegæringen, dvs. almindelig stemmeflerhed.

Stk. 3

Se bemærkningerne til § 47 e, stk. 6.

§ 47 g svarer til den nugældende § 47 e.

Til nr. 25 og 26

Forslaget er et led i forbedringen af mulighederne for at videreføre aktiviteterne i et kriseramt institut.

Muligheden for at gennemføre en skattefri fusion i 2. halvår gælder dog generelt for pengeinstitutter og ikke alene for kriseramte institutter.

Baggrunden for forslaget er, at det på pengeinstitutmrådet har vist sig at være problematisk, at skattefri fusioner mellem pengeinstitutter, der er etableret som aktieselskaber, alene kan finde sted med virkning fra 1. januar. Baggrunden herfor er, at fusionsplanen efter den gældende aktieselskabslovs § 134 b, stk. 2, ikke må være underskrevet mere end 6 måneder efter datoen for balancen for den fælles regnskabsopstilling med tilhørende åbningsbalance.

Behovet for en fusion, f.eks. i forbindelse med økonomisk krise, kan opstå såvel i 1. som i 2. halvår. Det foreslås derfor, at det gøres muligt at fusionere skattefrit i 2. halvår med regnskabsmæssig virkning tilbage til årsskiftet. Gennemførelsen af forslaget vil fjerne de nuværende begrænsninger i adgangen til at fusionere skattefrit, således at dette kan ske i 2. halvår. Det vil tilskynde sunde pengeinstitutter til at deltage i forbindelse med forhandlinger om videreførelse af aktiviteterne i kriseramte pengeinstitutter også i 2. halvår, idet

det herved sikres, at de fusionerende institutters skattemæssige underskud for perioden, fra udløbet af sidste regnskabsår og indtil fusionen gennemføres, bibeholdes.

Kravet i den gældende aktieselskabslovs § 134 b, stk. 2, om at fusion maksimalt kan have regnskabsmæssig virkning 6 måneder tilbage i tid er særegent for Danmark og hænger sammen med det særlige danske krav om udarbejdelse af en fælles regnskabsopstilling, der er en videreførelse af dansk selskabsretstradition fra før implementeringen af EU's 3. selskabsdirektiv. Kravet om udarbejdelse af en fælles regnskabsopstilling er begrundet i, at det i Danmark har været langt mere almindeligt, at man på én gang fusionerede flere end to selskaber. På den baggrund findes det fortsat nødvendigt at opretholde kravet om udarbejdelse af en fælles regnskabsopstilling.

Kravet om, at den fælles regnskabsopstilling max. må være 6 måneder gammel, kan derfor frafaldes, når det drejer sig om pengeinstitutter.

Når fusionsplanen underskrives i 2. halvår, må der i overensstemmelse med 3. selskabsdirektiv til gengæld stilles krav om, at pengeinstitutet udarbejder en revideret mellembalance, der ikke ligger mere end tre måneder forud for underskrivelsen af fusionsplanen. Dette vil sikre aktionærerne det fornødne og opdaterede beslutningsgrundlag forud for fusionen.

Til nr. 27

Det vil kunne forbedre mulighederne for overtagelse af et kriseramt institut, hvis usikkerheden omkring værdiansættelsen af aktiver og passiver i forbindelse hermed, kan reduceres.

Værdiansættelsesproblemet ved skattefri overtagelse knytter sig især til udlån, mens overtagelsesværdierne for de øvrige aktiver i forhold hertil er relativt enkle at udfinde.

Aktier i det ophørende pengeinstituts beholdning af omsætningsaktiver samt obligationer skal anses for overtaget til handelsværdien pr. seneste 31. december, hvis det ophørende institut har valgt at anvende lagerprincippet i stedet for realisationsprincippet ved opgørelse af gevinst og tab. Denne værdiansættelse vil sjældent volde større problemer. Øvrige aktiver som f.eks. materielle anlægsinvesteringer anses for overtaget til det ophørende instituts anskaffelsessum med fradrag af foretagne skattemæssige afskrivninger. Aktivernes aktuelle værdi er uden relevans, og det vil sjældent volde problemer at fastslå anskaffelsessum og afskrivningsbeløb hos det ophørende institut.

Værdiansættelsesnævnet skal kun træde i funktion, når Finanstilsynet har konstateret, at et pengeinstitut

ikke længere opfylder lovens kapitalkrav eller er i nærliggende risiko herfor, idet det i så fald er væsentligt at etablere en hurtig løsning, ligesom der i en sådan situation knytter sig særlig usikkerhed til værdiansættelsen.

Nævnet skal alene efter anmodning fra en af de implicerede parter tage stilling til, hvilken værdi især udlån skal anses for anskaffet til hos den overtagende part, hvilket vil sige udlånenes skattemæssige værdi pr. seneste 31. december. Denne værdiansættelse sker efter Finanstilsynets gældende regler for regnskabsmæssige hensættelser og endelig udgiftsførelse af udlån. Nævnet skal ikke foretage en egentlig ligning af selvangivelserne.

Stk. 2 og 3

Nævnet skal bestå af tre medlemmer. En formand og to medlemmer samt suppleanter for medlemmerne. Ved formandens forfald konstitueres ét medlem som formand og suppleanten indkaldes. Nævnets medlemmer skal have særlig ekspertise i værdiansættelse af udlån efter Finanstilsynets regler. Nævnet kan endvidere efter behov benytte særlige sagkyndige rådgivere.

Som medlemmer kan ikke udpeges personer, der deltager i ledelsen af eller i øvrigt har en sådan tilknytning til et selskab eller en organisation, at der vil kunne opstå modsatrettede hensyn.

Udpegnung af nævntes medlemmer foretages af økonomiministeren efter aftale med skatteministeren. Medlemmerne udpeges for en fireårig periode med mulighed for genudpegnung.

Stk. 4

For at nævnet skal have den tilsigtede effekt, foreslås det, at nævnet skal træffe afgørelse senest 5 dage efter, det har modtaget et fyldestgørende grundlag for en stillingtagen. Det er op til det nødlidende institut at fremskaffe et fyldestgørende grundlag, og instituttet må derfor udlevere alle relevante vurderinger og oplysninger til brug for nævnets overvejelser i forbindelse med værdiansættelsen. Modtager nævnet således ikke de nødvendige oplysninger, kan der ikke afgives en bindende forhåndsbesked.

Stk. 5 og 6

For at sikre nævnets reelle mulighed for at mindske den skattemæssige usikkerhed foreslås det, at nævnets vurderinger ikke kan tilsidesættes ved ligningen. Nævnets vurderinger er således bindende for såvel det ophørende institut som den overtagende part. En kopi af nævnets vurdering bør tilgå Garantifonden for indskydere og investorer.

Økonomiministeren godkender - efter aftale med skatteministeren - nævnets vedtægter og forretningsorden samt senere ændringer heri.

Til nr. 28

Det foreslås at ændre § 50 b med henblik på at gennemføre enudrederens anbefalinger vedrørende tavshedspligt i den finansielle tilsynslovgivning. Med ændringen foreslås desuden en omstrukturering af bestemmelsen for at gøre denne mere klar og entydig.

Det bemærkes, at partsbegrebet i den gældende § 50 b, stk. 6, foreslås indsat som ny selvstændig § 50 c.

Stk. 1 indeholder hovedreglen om Finanstilsynets tavshedspligt. Den ændrede formulering har ikke betydning for adgangen til aktindsigt, der fortsat er begrænset i henhold til § 14, 1. pkt. i lov om offentlighed i forvaltningen.

I bestemmelsen er indsat en præcisering af begrebet »Finanstilsynets ansatte«.

Præciseringen indsættes for at undgå uklarhed om tavshedspligtens rækkevidde. Den gældende formulering kan give anledning til tvivl om, hvorvidt »Finanstilsynets ansatte« kræver, at der foreligger et direkte ansættelsesforhold.

Bestemmelsen præciserer, at personer, der er ansat i selskaber, som Finanstilsynet har indgået kontrakt med om udførelsen af serviceopgaver som led i tilsynets drift, er omfattet af bestemmelsen om tavshedspligt.

Serviceopgaver som led i driften vil f.eks. være rengøring, vagttjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel og kantinedrift.

Bestemmelsen medfører ikke nogen udvidelse af kredsen af modtagere af fortrolige oplysninger.

Stk. 2 indeholder en ny bestemmelse, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger.

Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte instituttets kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs-kunder. Hertil kommer et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte institutternes forretningsmæssige forhold.

Finanstilsynets tavshedspligt er en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at tilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må institutterne og kunderne kunne nære tillid til, at tilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger. Da de fortrolige oplysninger i langt overvejende grad hidrører fra institutterne, vil det være mest korrekt og sik-

F. t. l. vedr. banker og sparekasser m.v.

rest, at det er det pågældende institut selv, der meddeler oplysningerne til tredjemand. Oplysninger om et instituts kunder kan kun videregives med disses samtykke.

Afgrænsningen af, om der foreligger samtykke, er vanskelig. Dette gælder naturligvis særligt, hvor samtykke ikke er givet udtrykkeligt, men stiltiende. Et samtykke kan ligeledes gives til såvel videregivelse af alle oplysninger i en sag, som til videregivelse af en enkelt eller enkelte oplysninger.

Et samtykke kan ofte have karakter af en anmodning om Finanstilsynets bekræftelse af et givent forhold eksempelvis over for pressen. I en sådan situation vil et samtykke til, at tilsynet kan videregive en enkelt eller enkelte oplysninger - taget ud af en større sammenhæng - kunne give et ufuldstændigt eller forvrænget billede af en sag eller et begivenhedsforløb. Finanstilsynet vil som udgangspunkt ikke have mulighed for at fremkomme med supplerende eller korrigerende oplysninger.

En anden tænkelig følge af samtykke er den situation, hvor et institut og en kunde giver samtykke til videregivelse af oplysninger og andre føler sig presset til at gøre det samme.

Det er ikke utænkeligt, at dette vil kunne påvirke institutternes ledelse til at vise tilbageholdenhed med hensyn til de oplysninger, der gives Finanstilsynet til brug for tilsynsvirksomheden. Det vil især kunne afholde institutterne fra af egen drift at videregive relevante oplysninger til Finanstilsynet.

Det foreslås på denne baggrund, at institutter under tilsyn ikke skal kunne give samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger.

I stk. 3 er foretaget en præcisering af, at Finanstilsynet af egen drift i årsberetning m.v. i summarisk eller sammenfattende form kan offentliggøre oplysninger. Det afgørende er, at det enkelte institut eller dets kunder ikke kan identificeres.

Stk. 4 hidrører fra artikel 16 i 2. banksamordningsdirektiv. Bestemmelsen svarer med visse præciseringer til den gældende bank- og sparekasselov § 50 b, stk. 2, nr. 2, der sikrer, at parterne i en civil retssag kan få udleveret oplysninger fra Finanstilsynet, såfremt instituttet er erklæret konkurs.

EU-begrebet »likvidation ved domstolskendelse« findes ikke i den danske lovgivning, og vil derfor ikke kunne anvendes i praksis. Det er derfor fundet mest korrekt at udtage dette begreb af lovteksten.

Det er endvidere præciseret, at oplysninger om kunders forhold ikke kan videregives, samt at fortroligheden med hensyn til oplysninger om tredjemand, der medvirker i forsøg på at redde instituttet, også gælder

efter, at denne medvirken er ophørt. Bestemmelsen svarer til den administrative praksis på området og fremgår nu af et særskilt stykke.

Stk. 5 indeholder regler om de særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger. Rækkefølgen i bestemmelsen er systematiseret, idet man har samlet først de tilfælde, hvor der kan videregives fortrolige oplysninger til danske myndigheder m.v. (nr. 1-13), derefter myndigheder m.v. inden for EU- og EØS-samarbejdet (nr. 14-15) og endelig myndigheder i tredjelande (nr. 16 og 17).

Bestemmelsen, om at tilsynet under visse omstændigheder kan videregive fortrolige oplysninger til parterne i en civil retssag, fremgår nu af et særskilt stk. 4. Begrundelsen herfor er, at bestemmelsen er atypisk i forhold til de i stk. 5 opregnede undtagelser, da der ikke er tale om en myndighed eller lignende.

Herudover er der i stk. 5 sket en præcisering i enkelte bestemmelser, og der er indføjet 2 nye bestemmelser (nr. 1 og 9).

Nr. 1 gennemfører dele af artikel 16 i 2. bank-samordningsdirektiv. Ændringen foreslås på baggrund af vedtagelsen af lov nr. 414 af 26. juni 1998 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love.

I denne lov præciseres det med en ændring af værdipapirhandelslovens § 83, stk. 2, 1. pkt., at Fondsrådet er et uafhængigt, kollegialt råd.

Vedtagelsen af lov nr. 414 har derfor betydet, at det er nødvendigt at udnytte direktivets hjemmel til at etablere en adgang for tilsynsmyndigheder til at udveksle oplysninger indbyrdes.

Nr. 2 svarer til gældende praksis. I bestemmelsen præciseres det, at fortrolige oplysninger kan videregives i forbindelse med efterforskning og strafforfølgning af strafbare forhold, der er omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen, det vil sige de love, som administreres af Finanstilsynet.

Den gældende bestemmelse omfatter forhold, der er omfattet af straffelovgivningen. Det er uklart, hvad der forstås ved udtrykket straffelovgivningen. Hertil kommer, at den gældende bestemmelse synes at forudsætte, at der utvivlsomt foreligger en overtrædelse.

Afgørelse af, om der foreligger en overtrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven, kræver ofte en grundig efterforskning og bevisbedømmelse, førend det endeligt kan fastslås, at en overtrædelse foreligger. Finanstilsynet har i langt de fleste tilfælde hverken hjemmel til eller mulighed for at foretage en sådan efterforskning. Som følge heraf er bestemmelsens formulering præciseret således, at fortrolige oplysninger kan videregives til brug for efterforskningen af en for-

modet lovovertrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven.

Nr. 3 svarer til den nuværende nr. 10.

Nr. 4 svarer til den nuværende nr. 14.

Nr. 5 svarer ligesom nr. 6 til den nuværende nr. 12, der nu opdeles i to særskilte numre.

Nr. 6 svarer ligesom nr. 5 til den nuværende nr. 12, der nu opdeles i to særskilte numre.

Nr. 7 svarer til den nuværende nr. 13.

Nr. 8 svarer til den nuværende nr. 11.

Nr. 9 er en ny bestemmelse, som giver hjemmel til videregivelse af fortrolige oplysninger til Rigsrevisionen. Det foreslås at lovfæste den hidtidige praksis, hvorefter Rigsrevisionen kan indhente alle de oplysninger, som er i Finanstilsynets besiddelse, og som skønnes af betydning for udførelsen af Rigsrevisionens arbejde. Baggrunden for den hidtidige praksis er, at Rigsrevisionens status i henhold til den danske grundlov i sig selv konstituerer en hjemmel til videregivelse.

Nr. 10 svarer til den nuværende nr. 5, idet det dog præciseres, at der er tale om skifteretten.

Nr. 11 svarer til den nuværende nr. 7, men giver som noget nyt Finanstilsynet hjemmel til at videregive oplysninger til institutioner, der forvalter investorgarantiordninger, idet direktivet om investorgarantiordninger er gennemført i dansk ret med lov nr. 415 om en garantifond for indskydere og investorer af 26. juni 1998.

Nr. 12 svarer til den nuværende nr. 8.

Nr. 13 svarer til den nuværende nr. 9.

Nr. 14 svarer til den nuværende nr. 3. Det er dog blevet præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

Nr. 15 hidrører fra artikel 16 i 2. banksamordningsdirektiv. Det er endvidere blevet præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

Nr. 16 og 17 svarer med visse ændringer til den hidtidige nr. 6.

Ændringerne gennemfører artikel 1 i det såkaldte matrix-direktiv. Ændringen giver mulighed for at udveksle oplysninger med tilsvarende myndigheder m.v. i lande, der ikke er medlem af EU- og EØS-samarbejdet. Det er præciseret, at bestemmelsen ikke omfatter EØS-landene. Disse lande er omfattet af nr. 14 og 15.

Stk. 6 svarer til den nuværende § 50 b, stk. 4. Det er dog præciseret, at alle, der efter det foreslåede stk. 4 og 5, modtager oplysninger fra Finanstilsynet, bliver omfattet af tilsynets tavshedspligt, forudsat at der er tale om fortrolige oplysninger.

Det foreslåede stk. 6 indebærer ikke indskrænkninger i grundlæggende principper inden for retsplejen.

Således får bestemmelsen bl.a. ingen betydning for en forsvarers ret til at blive bekendt med sagens materiale, jf. herved den foreslåede bestemmelse i stk. 5, nr. 2.

Stk. 7 svarer til det nuværende stk. 3.

Stk. 8 svarer til det nuværende stk. 5.

Stk. 9 forudsætter, at modtageren af oplysninger efter stk. 5, nr. 16 eller 17 er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der mindst svarer til den, der gælder for tilsynsmyndighederne i landene inden for Den Europæiske Union. Det er således præciseret, at Finanstilsynet kun kan videregive oplysninger til de angivne myndigheder, organer og personer i tredjelande, hvis lovgivningen i det pågældende land fastlægger tilsvarende en tavshedspligt.

Desuden forudsættes det, at den modtagende myndighed m.v. alene må anvende de fortrolige oplysninger ved varetagelsen af sine opgaver.

Stk. 10 fastslår, at videregivelse af oplysninger, der hidrører fra et andet land inden for Den Europæiske Union, kun kan ske, såfremt det pågældende lands kompetente myndigheder, som har afgivet dem, har givet deres udtrykkelige samtykke til videregivelsen. I disse situationer må oplysningerne alene anvendes til det formål, som der er indhentet samtykke til.

Stk. 11 svarer til det nuværende stk. 7, bortset fra, at det fastslås, at Finanstilsynet også kan videregive oplysninger om betydelige forpligtelser til et fondsmæglerselskab, hvor den pågældende har forpligtelser.

Til nr. 29

Bestemmelsen i *stk. 1* er en videreførelse af princippet i den gældende § 50 b, stk. 6, om, at alene instituttet er part i forholdet til Finanstilsynet. Ved instituttet forstås et pengeinstitut eller et institut omfattet af § 7 f. Som noget nyt henvises til, at i stk. 2 og 3 kan andre end instituttet tillige være part i forhold til Finanstilsynet. Partsstatus indebærer bl.a. adgang til, efter forvaltningslovens regler, at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende, samt mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse herom for Erhvervsankenævnet. Forvaltningslovens regler om partsbeføjelser finder dog kun anvendelse i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1.

I *stk. 2* er angivet de tilfælde, hvor andre end instituttet kan anses for part.

Hvis Finanstilsynet enten undersøger, om der er sket en overtrædelse af lovens forbud mod ved henvendelse til offentligheden at tilbyde sig som modtager af indlån, jf. § 1, stk. 5, eller mod, at et datterselskab

skab af et pengeinstitut, der ikke selv er pengeinstitut, modtager indlån m.v., jf. § 1, stk. 7, eller påtaler en overtrædelse af disse bestemmelser, er den, som Finanstilsynets afgørelse er rettet mod, part i sagen.

Det samme gør sig gældende, hvor Finanstilsynet undersøger eller påtaler overtrædelse af lovens forbud mod uberettiget anvendelse af ordene »bank« »sparekasse« eller »andelskasse«, jf. § 2, stk. 1, 2. pkt.

En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, jf. § 6, stk. 1, har partsstatus, selv om virksomheden endnu ikke er godkendt og derfor ikke er et pengeinstitut omfattet af § 50 c, stk. 1.

Dette gælder også i tilfælde af, at Finanstilsynet suspenderer behandlingen af ansøgninger om godkendelse af pengeinstitutter, som direkte eller indirekte ejes af selskaber med hjemsted uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, jf. § 6, stk. 12.

Hvis Finanstilsynet nægter at give eller inddrager et pengeinstituts tilladelse, fordi et medlem af pengeinstituttets direktion eller bestyrelse ikke anses for at leve op til kravet om hæderlighed og erfaring, anses den pågældende person tillige for at være part i denne del af sagen, jf. § 6, stk. 6 og § 43, stk. 1, nr. 4. Tilsvarende vil en kapitalejer, jf. § 6, stk. 7 og § 43, stk. 1, nr. 4, som efter Finanstilsynets opfattelse vil modvirke en forsvarlig drift af pengeinstituttet, også opnå partsstatus.

Ligeledes får revisor i et pengeinstitut partsstatus, hvis Finanstilsynet afskediger revisor, pålægger denne at give oplysninger om pengeinstituttets forhold eller der opstår sager vedrørende forbudet mod, at en revisor har lån m.v. i det institut, som denne reviderer, jf. § 34, stk. 6, 8 og 10. Tilsvarende gælder, hvis Finanstilsynet påtaler, at de valgte revisorer ikke har opfyldt deres oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 35.

I tilfælde af, at Finanstilsynet nægter at godkende en erhverver af kvalificerede andele i et institut, suspenderer behandlingen af en sag herom eller reagerer som følge af manglende underretning om andelen, anses ikke alene instituttet men også erhververen eller besidderen af den kvalificerede kapitalandel for part i denne del af sagen, jf. § 7 b, stk. 1, 3 - 6.

Det samme gælder, hvis Finanstilsynet ophæver den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, jf. § 7 c, stk. 1 - 3.

I koncerner, hvor moderselskabet er et finansielt holdingselskab eller et pengeinstitut skal koncernen opfylde en række af bestemmelserne i bank- og sparekasseloven. Hvis der opstår sager herom, er modersel-

skabet tillige part i denne del af sagen, jf. § 37 a, stk. 9 og 10.

Finanstilsynet kan efter § 6, stk. 8, nægte at give tilladelse til et institut eller inddrage tilladelsen, jf. § 43, stk. 1, nr. 4, hvis instituttet har snævre forbindelser til andre virksomheder m.v., og disse forbindelser vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver. De virksomheder, som Finanstilsynet finder, har snævre forbindelser til et pengeinstitut, hvorfor tilladelse nægtes, er tillige part i denne del af sagen.

Tilsvarende gælder, hvor et pengeinstitut har snævre forbindelser til virksomheder uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, og hvor Finanstilsynet finder, at det pågældende lands lovgivning vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver, jf. § 6, stk. 10, og § 43, stk. 1, nr. 4.

Hvis Finanstilsynet efter § 37, stk. 12, finder, at et pengeinstitut har en sådan tilknytning til en virksomhed, at denne skal medtages i koncernregnskabet, anses virksomheden tilsvarende for part i denne del af sagen.

Efter § 49, stk. 3, 2. pkt., kan Finanstilsynet indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg hos virksomheder, med hvilke pengeinstituttet har en særlig direkte eller indirekte forbindelse. De virksomheder, som tilsynet eventuelt vil indhente oplysninger fra eller foretage inspektionsbesøg hos, er tillige part i denne del af sagen.

Efter *stk. 3* får en person med særlig tilknytning til instituttet partsstatus i sin egen sag, hvis Finanstilsynet udsteder pålæg eller påtaler forhold, der retter sig mod den pågældende.

Til nr. 30

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring under nr. 23 (§ 47 e).

Af hensyn til, at en hurtig beslutning er nødvendig, må klagefristen efter lovens § 52 b nedsættes til 24 timer i situationer, der falder under lovens § 47 e. Da der er tale om en hasteprocedure foreslås det, at beregningen af tidsfrister i henhold til § 48 b ikke finder anvendelse.

Bestyrelsens dispositioner skal godkendes af Finanstilsynet eller økonomiministeren, jf. § 48.

Til nr. 31

Ændringen er en konsekvens af kongelig resolution af 30. december 1996, hvorved det bl.a. blev besluttet, at lovgivning og sager vedrørende regulering og tilsyn med finansielle virksomheder overføres fra Erhvervsministeriet til Økonomiministeriet.

Forslaget indebærer, at Finanstilsynet henholdsvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan pålægge et instituts bestyrelse, direktion, revisor, likvidator, filialbestyrer eller en banks eller andelskasses repræsentantskab tvangsbøder for ikke at efterkomme pligter, der efter loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven påhviler de pågældende.

Finanstilsynet har hidtil udøvet denne beføjelse i henhold til bekendtgørelse nr. 436 af 19. juli 1988 om henlæggelse af beføjelser til Finanstilsynet.

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den adgang direktører m.fl. i finansielle institutter hidtil har haft til at være bestyrelsesmedlem i Kongeriget Danmarks Fiskeribank, i henhold til Finanstilsynets praksis, videreføres.

Til § 3

Forslaget er en konsekvens af forslaget under § 1, nr. 27, hvorefter der etableres et særligt værdiansættelsesnævn, der hurtigt skal kunne træffe en afgørelse, om den skattemæssige værdi af udlån i et pengeinstitut, der ikke længere opfylder bank- og sparekasselovens kapitalkrav, i forbindelse med en videreførelse af det nødlidende pengeinstituts aktiviteter.

Det foreslås, at en sådan værdiansættelse skal være bindende for de skattelignende myndigheder. Disse

myndigheder skal således lægge værdiansættelsesnævnets afgørelse til grund ved behandling af det beskrevne forhold. Denne binding gælder dog kun ved den ligningsmæssige behandling af det overtagende pengeinstitut og ved den ligningsmæssige behandling af det pengeinstitut, der overtages.

Værdiansættelsesnævnets afgørelse er bindende for de involverede pengeinstitutter i den forstand, at værdiansættelsesnævnets afgørelser efter § 1, nr. 27, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

I det omfang, der efterfølgende sker ændringer i forudsætninger, der har været afgørende for indholdet af nævnets afgørelse, herunder ændringer i love eller bekendtgørelser, der har ligget til grund for afgørelsen, er den ikke bindende.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1999.

Ikraftsættelsen af bestemmelsen, der muliggør skattefri fusion i 2. halvår beror på notifikation af EU-Kommissionen efter EU-reglerne om statsstøtte.

Til § 5

Det foreslås, at loven kan sættes i kraft på Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 6. Pengeinstitutter skal have tilladelse af tilsynet til at drive pengeinstitutvirksomhed. Ansøgning om tilladelse skal indeholde en nærmere angivelse af arten af de påtænkte forretninger og af pengeinstitutts organisation. Ansøgningen skal desuden indeholde oplysninger om alle, der direkte eller indirekte ejer mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en kapitalandel, der giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på forvaltningen af pengeinstituttet eller som i øvrigt har snævre forbindelser til pengeinstituttet, samt om størrelsen af disse kapitallejerers kapitalandel.

§ 6. ---

Stk. 2. Når Finanstilsynet har meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, skal pengeinstituttet registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Med anmeldelse til registrering skal pengeinstituttet indsende 2 daterede eksemplarer af vedtægterne til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der videresender det ene eksemplar til Finanstilsynet.

§ 6. ---

Stk. 4. ved anmeldelse af vedtægtsændringer skal pengeinstituttet indsende 2 daterede eksemplarer med den fuldstændige nye affattelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der videresender det ene eksemplar til Finanstilsynet

Lovforslaget

§ 1

I lov om banker og sparekasser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 730 af 6. august 1996, som ændret ved § 2 i lov nr. 475 af 10. juni 1997, § 4 i lov nr. 414 af 26. juni 1998 og § 1 i lov nr. 491 af 1. juli 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, *stk. 1*, ændres »forvaltningen« til: »ledelsen«.

2. I § 6, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »2 daterede eksemplarer« til: »1 dateret eksemplar« og »det ene eksemplar« til: »en kopi«.

3. I § 6, *stk. 4*, ændres »2 daterede eksemplarer« til: »1 dateret eksemplar« og »det ene eksemplar« til: »en kopi«.

Gældende formulering

§ 7 b. Finanstilsynet skal underrettes om og på forhånd godkende enhver fysisk eller juridisk persons direkte eller indirekte erhvervelse af en kvalificeret andel i et pengeinstitut samt sådanne forøgelser af den kvalificerede andel, der medfører, at denne udgør eller overstiger en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. og 50 pct., eller at pengeinstituttet bliver et datterselskab.

§ 7 b. ---

Stk. 2. Ved kvalificeret andel forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på forvaltningen af pengeinstituttet eller, jf. § 24, en anden virksomhed, hvori den kvalificerede andel besiddes.

§ 7 b. ---

Stk. 8. Pengeinstitutterne skal en gang om året give Finanstilsynet meddelelse om navnene på de kapitalejere, som ejer en kvalificeret andel i pengeinstituttet, og om størrelsen af disse andele. Meddelelsen skal være modtaget i tilsynet inden udgangen af juni måned.

Lovforslaget

4. I § 7 b, stk. 1, ændres »underrettes om og på forhånd godkende« til: »på forhånd underrettes om og godkender«.

5. § 7 b, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Ved kvalificeret andel forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af pengeinstituttet.«.

6. I § 7 b, stk. 8, ændres »inden udgangen af juni måned« til: »i forbindelse med indsendelsen af årsregnskabet«.

7. Efter § 7 c indsættes i kapitel 3 a:

»§ 7 d. I et pengeinstitut, der ikke opfylder solvenskravet i § 21, og hvor Finanstilsynet har fastsat en frist efter § 21, stk. 3, kan bestyrelsen efter anmodning fra en aktionær, der ejer 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, træffe beslutning med almindelig stemmeflerhed om at indløse de øvrige aktionærers aktier i pengeinstituttet. Det samme gælder tilfælde, hvor anmodningen fremsættes af en aktionær, som, efter kapitaltilførsel, der er led i en rekonstruktionsplan, kommer til at eje 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, selvom pengeinstituttet som følge af kapitaltilførslen atter opfylder solvenskravet i § 21. Indløsning af aktier skal foretages senest 30 dage efter den af Finanstilsynet fastsatte frist i medfør af § 21, stk. 3.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 7 d. Virksomheder, der den 1. januar 1995 var omfattet af § 4 b i lov om visse kreditinstitutter, jf. lovbekendtgørelse nr. 737 af 19. august 1992, kan fortsætte deres hidtidige virksomhed.

§ 7 e. §§ 7 b og 7 c, § 17, stk. 2, §§ 19-19 b, § 20, stk. 1, §§ 21-30, § 31, stk. 1, 2 og 4-6, §§ 32-36, § 37, stk. 1-4 og 6, §§ 37 a og 38 og kap. 10, 12, 12 a og 13, finder tilsvarende anvendelse på de i § 7 d nævnte kreditinstitutter.

§ 7 g. På kreditinstitutter omfattet af § 7 d finder § 37, stk. 5, tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. De minoritetsaktionærer, der er omfattet af en beslutning om indløsning af aktier, jf. stk. 1, skal skriftligt anmodes om senest 3 dage efter anmodningens modtagelse at overdrage deres aktier til den aktionær, der er nævnt i stk. 1. Anmodningen skal indeholde oplysning om vilkårene for indløsningen og vurderingsgrundlaget for indløsningskursen. Værdien af pengeinstituttets aktier fastsættes ud fra aktiernes handelsværdi af den revisor, der er valgt af pengeinstituttets generalforsamling.

Stk. 3. Købesummen skal være erlagt eller deponeret senest 3 dage efter, at indløsningen er gjort gældende over for aktionærene. Dette gælder også for købesummen for aktier, der indkaldes i henhold til Statstidende, jf. aktieselskabslovens bestemmelser herom.

Stk. 4. Indløsning og overdragelse af aktierne anses for endelig på tidspunktet for købesummens erlæggelse eller deponering, jf. stk. 3. I tilfælde af uenighed om aktiernes prisfastsættelse afgøres denne efterfølgende på en af parternes begæring af to af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer udpegede revisorer. Afgørelsen kan indbringes for retten senest 2 uger efter modtagelsen af revisorerne's afgørelse.

Stk. 5. De i stk. 1-4 nævnte fremgangsmåder finder anvendelse uanset vedtægternes bestemmelser herom.«.

8. §§ 7 d, 7 e og 7 g ophæves.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. For kreditinstitutter omfattet af § 7 d gælder, at såfremt aktier, der den 1. juni 1996 ejes af personer, der den 1. januar 1987 havde beskikkelse som fondsbørsvekselerer, ved aftale overdrages til eje, og såfremt kreditinstituttets aktiekapital ikke andrager et beløb svarende til modværdien af 5 mio. ecu, skal aktiekapitalen senest 3 måneder efter overdragelsen forhøjes til mindst et beløb svarende til modværdien af 5 mio. ecu. Såfremt forhøjelsesbeløbet ikke er tegnet og indbetalt inden denne frist, er erhververen af de aktier, der er omfattet af § 4 b, stk. 2, nr. 2, i den indtil 1. juni 1996 gældende lov om visse kreditinstitutter, jf. lovbekendtgørelse nr. 737 af 19. august 1992, pligtig straks at tegne og indbetale beløbet. Dette gælder dog ikke ved overdragelse til andre personer, som den 1. januar 1987 havde beskikkelse som fondsbørsvekselerer.

Stk. 3. Overtages kontrollen med et kreditinstitut, der er omfattet af stk. 2, af en anden fysisk eller juridisk person, skal aktiekapitalen senest 3 måneder efter overtagelsen forhøjes til mindst et beløb svarende til 5 mio. ecu og instituttet omdannes til et pengeinstitut.

§ 13. ---

Stk. 3. Bestyrelsesmedlemmer skal afgå senest 4 måneder efter udløbet af det år, i hvilket de er fyldt 70 år. I tilfælde af afgang, hvorved antallet af de af repræsentantskabet valgte medlemmer kommer under 4, kan bestyrelsen supplere sig med nye medlemmer indtil førstkommende ordinære repræsentantskabsmøde. Et bestyrelsesmedlem kan til enhver tid udtræde af bestyrelsen eller afsættes af den, som har valgt eller udnævnt ham.

§ 15 e. ---

Stk. 2. Bestemmelserne i § 13, stk. 2 og 3, 1. og 3. pkt., samt aktieselskabslovens § 49, stk. 2, 3. og 4. pkt., stk. 3-5 og stk. 7, 1. pkt., § 50, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 51, stk. 1, § 54, stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 2-4, § 55 a, § 64, § 177 og § 178, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på andelskasser.

§ 15 j. ---

9. § 13, stk. 3, 1. pkt., ophæves.

10. I § 15 e, stk. 2, ændres »§ 13, stk. 2 og 3, 1. og 3. pkt.« til: »§ 13, stk. 2 og 3, 2. pkt.«.

11. I § 15 j, stk. 3, ændres »§ 13, stk. 2 og 3, 1. og 3. pkt.« til: »§ 13, stk. 2 og 3, 2. pkt.«.

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 3. Bestemmelserne i § 13, stk. 2 og 3, 1. og 3. pkt., § 15 d, stk. 2 og 3, samt aktieselskabslovens § 49, stk. 2, 3. og 4. pkt., stk. 3-5 og stk. 7, 1. pkt., § 50, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 51, stk. 1, § 54, stk. 1, 3. pkt., og stk. 2-4, § 55 a, § 64, § 177 og § 178, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på en sammenslutning af andelskasser.

Stk. 4. Bestyrelsens flertal skal vælges af generalforsamlingen eller, hvis sammenslutningens vedtægter bestemmer det, af repræsentantskabet.

§ 16. Bestyrelsesmedlemmer og direktører skal være myndige. De skal have bopæl her i landet, medmindre erhvervsministeren undtager fra dette krav. Kravet om bopæl anvendes ikke i det omfang, andet er fastsat i medfør af international aftale eller ved bestemmelser fastsat af erhvervsministeren.

§ 17. ---

Stk. 2. Senest en måned efter valg, ansættelse og afgang af direktører, revisorer og bestyrelsesmedlemmer skal meddelelse herom være modtaget i tilsynet.

§ 19 a. ---

Stk. 5. For andre medarbejdere omfattet af personkredsen i § 19, stk. 1, skal pengeinstituttets bestyrelse udarbejde nærmere retningslinier om godkendelse af engagementer med og sikkerhedsstillelser fra disse medarbejdere.

§ 19 a. ---

Stk. 7. Bestyrelsen kan beslutte, at bogholderi- og kassefunktion varetages af samme person, når revisionen erklærer, at forretningsgangene er sikkerhedsmæssigt betryggende. Bestyrelsens beslutninger og revisionens erklæringer skal indføres i forhandlingsprotokollen, og genpart heraf skal samtidig indsendes til Finanstilsynet til orientering.

12. § 16, stk. 1, affattes således:

»Bestyrelsesmedlemmer og direktører skal være myndige. Direktører og mindst halvdelen af bestyrelsens medlemmer skal have bopæl her i landet, medmindre økonomiministeren undtager fra dette krav. Kravet om bopæl anvendes ikke i det omfang, andet er fastsat i medfør af international aftale eller ved bestemmelser fastsat af økonomiministeren.«

13. § 17, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Hvervet som intern revisionschef og vicerisationschef kan ikke forenes med hvervet som bestyrelsesmedlem.«

14. I § 19 a, stk. 5, ændres »andre medarbejdere omfattet af personkredsen i § 19, stk. 1,« til: »vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede samt andre ledende medarbejdere med et særligt ansvar for fonds- eller valutafunktioner.«

15. § 19 a, stk. 7, ophæves.

16. I § 19 g, indsættes som stk. 2:

Gældende formulering

Lovforslaget

»Stk. 2. § 19 d, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.«.

»§ 19 g. Bestyrelsen kan tillade, at en direktør i et pengeinstitut kan være direktør i pengeinstituttets moderselskab, hvis moderselskabets aktiviteter udelukkende eller hovedsagelig består i at være moderselskab for pengeinstitutter og realkreditinstitutter.«.

§ 20. — —

17. § 20, stk. 2, ophæves.

Stk. 2. Til i øvrigt at forpligte et pengeinstitut kræves underskrift af mindst to dertil bemyndigede personer. Bestyrelsen kan beslutte, at visse dispositioner foretages ved én persons underskrift eller i tilfælde af kvittering for indbetalinger alene ved maskinafstempling, når revisorerne erklærer, at forretningsgangene er sikkerhedsmæssigt betryggende. Bestyrelsens beslutninger og revisionens erklæringer skal indføres i forhandlingsprotokollen, og genpart heraf skal samtidig indsendes til Finanstilsynet til orientering.

§ 24. — —

18. I § 24, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

Stk. 2. Et pengeinstituts beholdning af kvalificerede andele, jf. § 7 b, stk. 2, må ikke overstige 60 pct. af pengeinstituttets ansvarlige kapital før fradrag i henhold til § 21 a, stk. 10. Den bogførte værdi af de kapitalandele, som et pengeinstitut har erhvervet, må ikke overstige 100 pct. af pengeinstituttets ansvarlige kapital. Kapitalandele, der fradrages ved beregning af pengeinstituttets ansvarlige kapital, eller kapitalandele i selskaber, som sammen med pengeinstituttet er omfattet af konsolidering, medregnes ikke i de i stk. 1 og nærværende stykkes 1. og 2. pkt. nævnte grænser. Erhverver et pengeinstitut i henhold til § 1 a, stk. 1, aktiver fra en virksomhed, må den bogførte værdi af erhvervelsen af disse aktiver ikke overstige den i stk. 1 nævnte grænse og skal medregnes under den i nærværende stykkes 2. pkt. nævnte grænse.

»Ved kvalificeret andel forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af en anden virksomhed, hvori den kvalificerede andel besiddes.«.

§ 27 a. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for transaktioner, der indgås mellem et pengeinstitut og virksomheder, der direkte eller indirekte er forbundet med pengeinstituttet som dattervirksomheder, associerede virksomheder, moderselskab eller som moderselskabets associerede virksomheder og øvrige dattervirksomheder.

19. I § 27 a ændres »Finanstilsynet kan fastsætte« til: »Finanstilsynet fastsætter«, »moderselskab« ændres til: »moderselskaber«, og »moderselskabets« ændres til: »moderselskabernes«.

Gældende formulering

§ 34. Et pengeinstituts årsregnskab skal revideres af mindst 2 revisorer, hvoraf den ene skal være statsautoriseret. De øvrige revisorer skal enten være statsautoriserede eller registrerede. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde udpege yderligere en statsautoriseret eller registreret revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter de samme regler som den valgte revision.

Stk. 2. Et pengeinstituts moder-, søster- og datterselskabers regnskaber skal revideres af de samme revisorer, som reviderer pengeinstituttets regnskaber.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra kravet i stk. 2.

Stk. 4. De for aktieselskaber gældende revisionsbestemmelser finder med de fornødne tilføjelser anvendelse på sparekasser og andelskasser.

§ 37 a. — — —

Stk. 10. I koncerner, hvor moderselskabet er et finansielt holdingselskab eller et pengeinstitut, finder bestemmelserne i § 29, § 30, § 31, stk. 1, 2, 4 og 5, § 32, § 33, § 34, stk. 1 og 5-10, § 35, § 36, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2-3, § 37, stk. 1 og 6, § 49, stk. 2 og 3, § 50, stk. 1, samt § 50 b tilsvarende anvendelse på koncernen og de enkelte koncernselskaber. Endvidere finder § 37, stk. 2-5, anvendelse på koncernen, og § 36, stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse på det finansielle holdingselskab.

Lovforslaget

20. § 34, stk. 1-4, affattes således:

»§ 34. Pengeinstitutter skal have mindst én statsautoriseret revisor. Pengeinstitutter med en arbejdsende kapital på 250 mio. kr. eller derover skal have mindst 2 revisorer. Er pengeinstituttet en modervirksomhed, eller et datterselskab af et finansielt holdingselskab, jf. § 37 a, stk. 4, finder grænsen i 2. pkt. anvendelse på koncernen. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde udpege yderligere en revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er valgt af generalforsamlingen.

Stk. 2. Revisorerne i et pengeinstitut skal tillige være revisorer i pengeinstituttets dattervirksomheder. Har pengeinstituttet et moderselskab, der er et finansielt holdingselskab, jf. § 37 a, stk. 4, skal pengeinstituttets revisorer tillige være revisorer i det finansielle holdingselskab og i dette selskabs øvrige dattervirksomheder.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor dattervirksomheden eller moderselskabet ikke er hjemmehørende i Danmark.

Stk. 4. Kapitel 8 a i lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskaber m.v. gælder for pengeinstitutter. For sparekasser og andelskasser anvendes disse regler med de nødvendige tilpasninger.«.

21. I § 34 indsættes som stk. 11:

»Stk. 11. Stk. 5, 8 og 9 gælder tilsvarende for et pengeinstituts dattervirksomheder samt for et finansielt holdingselskab, jf. § 37 a, stk. 4, og et sådant selskabs dattervirksomheder.«.

22. I § 37 a, stk. 10, 1. pkt., udgår: »§ 34, stk. 1 og 5-10,«.

Gældende formulering

§ 47 e. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om gennemførelse af opløsning.

Stk. 2. Bestemmelserne i denne lov om tilsynets beføjelser og om pengeinstitutteres pligter over for tilsynet finder med de ændringer, der følger af forholdets natur, anvendelse på pengeinstitutter, der har standset deres betalinger eller er under opløsning.

Lovforslaget

23. § 47 e affattes således:

»§ 47 e. Opfylder et pengeinstitut ikke kapitalkravene i §§ 21 eller 44 a, og er der fastsat en frist af Finanstilsynet til retablering af kapitalen, jf. § 21, stk. 3, eller § 44 a, stk. 1 eller 3, kan bestyrelsen indkalde pengeinstituttets øverste myndighed med 3 dages varsel til beslutning af nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af lovens krav i henhold til §§ 21 og 44 a.

Stk. 2. Pengeinstituttets bestyrelse kan i den i stk. 1 nævnte situation overdrage pengeinstituttets virksomhed helt eller delvist til et andet pengeinstitut, jf. dog § 48, stk. 1, om økonomiministerens godkendelse. Aftalen om overdragelsen skal være betinget af Finanstilsynets godkendelse. Bestyrelsen skal samtidig indkalde pengeinstituttets øverste myndighed, jf. stk. 1. Bestyrelsen skal på generalforsamlingen eller i sparekasser repræsentantskabsmødet gøre rede for instituttets situation samt den indgåede aftale. Såfremt der på generalforsamlingen eller i sparekasser repræsentantskabsmødet træffes beslutning om andre foranstaltninger, der indebærer, at pengeinstituttet opfylder kapitalkravene i §§ 21 og 44 a eller om likvidation på vilkår, som Finanstilsynet kan godkende, annulleres den i 2. pkt. nævnte aftale om overdragelse.

Stk. 3. Indkaldelse indeholdende dagsorden for, hvilke anliggender der skal behandles, og det væsentligste indhold af eventuelle forslag til ændring af vedtægterne fremsendes til alle kendte aktionærer, andelshavere eller i sparekasser repræsentantskabets medlemmer. Samtidig hermed skal der ske offentlig indkaldelse i overensstemmelse med §§ 8, 11, stk. 7, og 15 b, stk. 3.

Stk. 4. Senest 24 timer inden afholdelse af generalforsamlingen eller i sparekasser repræsentantskabsmødet skal dagsordenen og de fuldstændige forslag fremlægges til gennemsyn for aktionærerne, andelshaverne eller i sparekasser repræsentantskabets medlemmer på pengeinstituttets hovedkontor.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 5. Beslutning om foranstaltninger i henhold til stk. 1 kan uanset aktieselskabslovens §§ 78 og 79 altid træffes med to tredjedele af den repræsenterede kapital. Såfremt halvdelen af aktiekapitalen er repræsenteret på generalforsamlingen, kan beslutning om foranstaltninger træffes med simpel majoritet. I sparekasser og andelskasser kan beslutning om foranstaltninger i henhold til stk. 1 altid træffes med to tredjedele af de fremmødte i sparekasser repræsentantskabsmedlemmer og i andelskasser andelshavere.

Stk. 6. De i stk. 1-5 nævnte fremgangsmåder finder anvendelse uanset vedtægternes bestemmelser herom.«.

24. Efter § 47 e indsættes i kapitel 10:

»§ 47 f. Har pengeinstituttet tabt egenkapitalen, kan bestyrelsen overdrage pengeinstituttets virksomhed helt eller delvist til et andet pengeinstitut, jf. dog § 48, stk. 1, om økonomiministerens godkendelse.

Stk. 2. Bestyrelsen skal samtidig indbyde aktionærerne, andelshaverne eller i sparekasser repræsentantskabsmedlemmerne til et orienterende møde vedrørende dispositionen. Dette møde skal afholdes senest 8 dage efter beslutningen, og de nødvendige omkostninger herved afholdes af det overtagende pengeinstitut, der har ret til at deltage i mødet.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte fremgangsmåder finder anvendelse uanset vedtægternes bestemmelser herom.

§ 47 g. Økonomiministeren kan fastsætte nærmere regler om gennemførelse af opløsning.

Stk. 2. Bestemmelserne i denne lov om tilsynets beføjelser og om pengeinstitutters pligter over for tilsynet finder med de ændringer, der følger af forholdets natur, anvendelse på pengeinstitutter, der har standset deres betalinger eller er under opløsning.«.

Gældende formulering

§ 48. Et pengeinstitut må ikke uden erhvervsministerens tilladelse overtage et pengeinstitut eller en forretningsafdeling af et sådant. Tilsvarende gælder, hvor et pengeinstitut sammensmeltes med et andet pengeinstitut. Ved sammensmeltning af sparekasser eller andelskasser kan erhvervsministeren undtage fra kravet om garantere henholdsvis om andelshavere for den sparekasse, henholdsvis andelskasse, som stiftes ved sammensmeltningen.

§ 48. — — —

Stk. 2. Den samlede ansvarlige kapital i det pengeinstitut, der opstår i forbindelse med en fusion af to eller flere pengeinstitutter, der er omfattet af § 44 a, stk. 2, må ikke være mindre end de fusionerende institutters samlede ansvarlige kapital på tidspunktet for fusionen, så længe det fusionerede institut ikke opfylder kapitalkravet i henhold til §§ 3-4 a. Falder den samlede ansvarlige kapital under beløbet på fusionstidspunktet, kan Finanstilsynet enten fastsætte en frist til at bringe den ansvarlige kapital op på dette minimum eller straks inddrage tilladelsen.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, hvorefter aktieselskabslovens kapitel 15 med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på fusion, hvorved en sparekasse overtager et aktieselskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed.

Loyforslaget

25. I § 48, stk. 1, indsættes efter 3. pkt.:

»Uanset bestemmelsen i aktieselskabslovens § 134 b, stk. 2, 3. pkt., kan Finanstilsynet tillade, at fusion sker med regnskabsmæssig virkning fra et tidspunkt for aflæggelse af sidste års status i de fusionerende selskaber. Hvis der er mere end 6 måneder mellem åbningsbalancen og datoen for underskrivelse af fusionsplanen kan tilladelsen kun gives, hvis der for hvert af de fusionerende selskaber udarbejdes en mellembalance, som ikke må have en opgørelsesdato, der ligger mere end tre måneder forud for underskrivelse af fusionsplanen.«.

26. I § 48 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»*Stk. 2.* Aktieselskabslovens § 134 b, stk. 2, 2. pkt., § 134 e, stk. 5, og § 134 i, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse på den i stk. 1 omhandlede mellembalance.«.

Stk. 2 og 3 bliver herefter *stk. 3 og 4*.

Gældende formulering

Lovforslaget

27. Efter § 48 indsættes i kapitel 11:

»§ 48 a. Der oprettes et værdiansættelsesnævn, som i forbindelse med en skattefri fusion eller tilførsel af aktiver mellem pengeinstitutter som følge af, at et pengeinstitut ikke længere opfylder kravene i § 21, stk. 1, eller er i nærliggende risiko herfor, kan fastsætte den skattemæssige værdi på fusionsdatoen af udlånene i det nødlidende pengeinstitut. Nævnet kan kun træffe afgørelse efter anmodning fra et af de involverede pengeinstitutter.

Stk. 2. Nævnet består af tre medlemmer. Økonomiministeren udpeger efter aftale med skatteministeren nævnets medlemmer og suppleanter. Medlemmerne og suppleanterne for disse udpeges for 4 år.

Stk. 3. Nævnets formand skal repræsentere juridisk sagkundskab, og de øvrige medlemmer skal have en særlig ekspertise i værdiansættelse af aktiver og passiver.

Stk. 4. Nævnet træffer afgørelse senest 5 dage efter, at nævnet har modtaget et fyldestgørende grundlag for en stillingtagen. Nævnet kan afvise sager, der ligger uden for dets kompetenceområde.

Stk. 5. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Økonomiministeren fastsætter efter aftale med skatteministeren regler for nævnets virksomhed.«.

28. § 50 b affattes således:

§ 50 b. De i Finanstilsynet ansatte og eksperter, der handler eller har handlet på tilsynets vegne, er under ansvar efter borgerlig straffelovs §§ 152-152 e forpligtede til at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om. Disse oplysninger kan dog videregives i summarisk eller samlet form, når hverken det enkelte pengeinstitut eller dets kunder kan identificeres.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives:

»§ 50 b. Finanstilsynets ansatte, herunder personer, der udfører serviceopgaver, som led i Finanstilsynets drift samt eksperter, der handler på tilsynets vegne, er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtede til at hemmeligholde oplysninger, som de gennem deres virksomhed bliver vidende om. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke Finanstilsynets ansatte eller eksperter, der handler eller har handlet på tilsynets vegne, til at videregive fortrolige oplysninger.

Gældende formulering

- 1) til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen,
- 2) under en civil retssag, når et pengeinstitut er erklæret konkurs eller trådt i likvidation som følge af en domstolskendelse, og såfremt oplysningerne ikke vedrører tredjemand, der er involveret i forsøg på at redde pengeinstituttet,
- 3) til de finansielle tilsynsmyndigheder, der inden for Den Europæiske Union fører tilsyn med kreditinstitutter,
- 4) til de myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union, der har ansvaret for tilsynet med andre finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber, eller fører tilsyn med kapitalmarkederne, under forudsætning af at disse modtagere af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres tilsynsopgaver,
- 5) til institutioner, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling og lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af kredit- og finansieringsinstitutters regnskaber, under forudsætning af at disse modtagere af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver,
- 6) til finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union under forudsætning af, at oplysningerne er undergivet tilsvarende tavshedspligt som angivet i stk. 1 og udveksles i henhold til international aftale,

Lovforslaget

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken det enkelte pengeinstitut eller dets kunder kan identificeres.

Stk. 4. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når et pengeinstitut er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde pengeinstituttet.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Fondsrådet
- 2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.
- 3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.
- 4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 5) Folketingets Ombudsmand.
- 6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.

Bilag til f. t. l. vedr. banker og sparekasser m.v.

Gældende formulering

- 7) til institutioner, der forvalter indlånsgarantiordninger under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde,
- 8) til Danmarks Nationalbank og udenlandske centralbanker under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for dem i deres egenskab af pengepolitisk myndighed eller i bankens overvågning af betalingssystemer,
- 9) til en institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearingen,
- 10) til vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn,
- 11) til Folketingets stående udvalg vedrørende et pengeinstituts generelle økonomiske forhold som led i den parlamentariske kontrol med forvaltningen, for så vidt angår pengeinstitutter under betalingsstandsning eller konkurs, når staten yder garanti eller stiller midler til rådighed for afvikling af instituttet,
- 12) til Folketingets Ombudsmand eller til en parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget,
- 13) til kommissionsdomstole eller undersøgelsesretter, nedsat ved lov eller i henhold til retsplejelovens § 21 eller § 21 a, eller

Lovforslaget

- 7) Kommissionsdomstole eller undersøgelsesretter nedsat ved lov eller i henhold til retsplejelovens §§ 21 eller 21 a.
- 8) Folketingets stående udvalg vedrørende et pengeinstituts generelle økonomiske forhold som led i den parlamentariske kontrol med forvaltningen, for så vidt angår pengeinstitutter i betalingsstandsning eller under konkurs, når staten yder garanti eller stiller midler til rådighed for afvikling af instituttet.
- 9) Rigsrevisionen.
- 10) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling og lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af kredit- eller finansieringsinstituttets regnskaber, under forudsætning af, at disse modtagere af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.
- 11) Institutioner, der forvalter indlånsgarantiordninger eller investorgarantiordninger under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.
- 12) Danmarks Nationalbank og udenlandske centralbanker under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for dem i deres egenskab af pengepolitisk myndighed eller i bankens overvågning af betalingssystemer.
- 13) En institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearingen.

Gældende formulering

14) til administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.

Stk. 3. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 4. Danske myndigheder m.v., der i henhold til stk. 2 modtager oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 5. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 2, nr. 11, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995.

Stk. 6. Som part i forholdet til Finanstilsynet anses alene det pengeinstitut, som undersøgelsen efter § 49, stk. 2 og 3, vedrører.

Stk. 7. Har en skyldner eller kautionist betydelige forpligtelser over for flere pengeinstitutter, kan Finanstilsynet give de pågældende institutter underretning herom.

Lovforslaget

14) Myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, der fører tilsyn med kreditinstitutter.

15) Myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, der har ansvaret for tilsynet med finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber, eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved kreditinstituttets likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovlige revision af kredit- eller finansieringsinstituttets regnskaber under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

16) Myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller uden for lande, som fællesskabet har indgået aftale med, der har ansvaret for tilsynet med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber eller med kapitalmarkederne.

17) Myndigheder og organer, der medvirker ved kreditinstituttets likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer samt personer, der er ansvarlige for den lovlige revision af kredit- eller finansieringsinstituttets regnskaber, i lande uden for Den Europæiske Union eller uden for lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.

Stk. 6. Alle, der i henhold til stk. 5 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 7. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 8. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 5, nr. 7, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995.

Stk. 9. Videregivelse efter stk. 5, nr. 16 og 17 kan alene ske,

Gældende formulering

Lovforslaget

1) på baggrund af en international samarbejdsaf-
tale og

2) under forudsætning af, at modtagerne mindst
er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der
svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1 og
har behov for oplysningerne til varetagelse af de-
res opgaver.

Stk. 10. Videregivelse efter stk. 5, nr. 16 og 17 af
fortrolige oplysninger, der hidrører fra et andet
land inden for Den Europæiske Union, kan end-
videre alene ske, såfremt de kompetente myn-
digheder, som har afgivet oplysningerne, har gi-
vet deres udtrykkelige tilladelse og må udeluk-
kende benyttes til det formål, som tilladelsen
vedrører.

Stk. 11. Har en skyldner eller kautionist betyde-
lige forpligtelser over for flere pengeinstitutter,
kan Finanstilsynet give de pågældende institutter
underretning herom. Endvidere kan Finanstilsy-
net give en tilsvarende underretning til et fonds-
mæglerselskab, som skyldneren eller kautioni-
sten også har betydelige forpligtelser over for.«

29. Efter § 50 b indsættes:

»§ 50 c. Som part i forholdet til Finanstilsynet
anses alene det institut, som en afgørelse truffet
af Finanstilsynet retter sig mod, jf. dog stk. 2 og
3.

Stk. 2. I nedennævnte tilfælde anses andre end
instituttet tillige som part i Finanstilsynets afgø-
relse for så vidt angår den del af sagen, som ved-
rører den pågældende:

1) Den, der overtræder lovens forbud mod ved
henvendelse til offentligheden at tilbyde sig som
modtager af indlån, jf. § 1, stk. 5.

2) Det her i landet registrerede datterselskab af et
pengeinstitut, som ikke selv er pengeinstitut
m.v., som overtræder lovens forbud mod at mod-
tage indlån eller andre midler, der skal tilbagebe-
tales, jf. § 1, stk. 7.

3) Den, som overtræder lovens forbud mod i en
virksomheds navn eller betegnelse af virksom-
heden at benytte ordene »bank«, »sparekasse«
eller »andelskasse«, jf. § 2, stk. 1, 2. pkt.

Gældende formulering

Lovforslaget

- 4) En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, jf. § 6, stk. 1 eller hvis ansøgning suspenderes, jf. § 6, stk. 12.
  - 5) Et medlem af et pengeinstituts bestyrelse eller direktion eller en kapitalejer, når tilsynet nægter et institut tilladelse eller inddrager denne, jf. § 6, stk. 6 og 7, og § 43, stk. 1, nr. 4.
  - 6) Revisor i et pengeinstitut, når Finanstilsynet afskediger eller pålægger denne at give oplysninger om pengeinstituttets forhold, samt i sager vedrørende forbuddet mod, at en revisor har lån m.v. i det institut, som revisor reviderer, jf. § 34, stk. 6, 8 og 10, og i sager, hvor de valgte revisorer ikke har opfyldt deres oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 35.
  - 7) Erhververen eller besidderen af en kvalificeret kapitalandel, når tilsynet nægter at godkende denne, suspenderer behandlingen af sagen eller reagerer som følge af manglende underretning om andelen eller ophæver stemmeretten, der er knyttet til de pågældende ejeres andel, jf. § 7 b, stk. 1 og stk. 3-6, og § 7, stk. 1-3.
  - 8) Moderselskabet, hvor dette er et finansielt holdingselskab eller et pengeinstitut, jf. § 37 a, stk. 9 og 10.
  - 9) Virksomheder, som tilsynet finder, har snævre forbindelser til et pengeinstitut, hvorfor tilladelse nægtes eller inddrages, jf. § 6, stk. 8 og 10, og § 43, stk. 1, nr. 4.
  - 10) En virksomhed, hvortil et pengeinstitut har en sådan tilknytning, at denne efter Finanstilsynets afgørelse skal medtages i koncernregnskabet, jf. § 37 a, stk. 12.
  - 11) Virksomheder, med hvilke pengeinstituttet har en særlig direkte eller indirekte forbindelse, og hvor tilsynet kan indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg, jf. § 49, stk. 3, 2. pkt.
- Stk. 3.* Som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en revisor, en direktør eller andre ledende medarbejdere i et institut, hvis Finanstilsynets påtale eller pålæg i medfør af loven eller dennes forskrifter er rettet direkte mod pågældende.«

Gældende formulering

§ 52 a. Henlægger erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Finanstilsynet, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 53. Undlader et pengeinstituts bestyrelse, direktion, revisor eller en banks eller andelskasses repræsentantskab i rette tid at efterkomme de pligter, der efter loven påhviler dem over for tilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, kan erhvervsministeren som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Lovforslaget

30. I § 52 a indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til § 47 e kan indbringes for Erhvervsankævnet senest 24 timer efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Tidsfristerne i § 48 b finder ikke anvendelse.«.

31. § 53, stk. 1, affattes således:

»Undlader et pengeinstituts bestyrelse, direktion, revisor, likvidator, filialbestyrer eller en banks eller andelskasses repræsentantskab i rette tid at efterkomme de pligter, der efter loven eller bestemmelser fastsat i henhold til loven påhviler dem over for Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, kan Finanstilsynet henholdsvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.«.

§ 2

I lov nr. 475 af 10. juni 1997 om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om banker og sparekasser m.v., realkreditloven, lov om værdipapirhandel m.v., lov om fondsmæglerselskaber, lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, som ændret ved § 5 i lov nr. 414 af 26. juni 1998, foretages følgende ændring:

§ 9. ---

1. I § 9, stk. 7, indsættes efter »Grønlandsbanken A/S«:», Kongeriget Danmarks Fiskeribank«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 7. Uanset reglerne i denne lov, kan direktører, vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede samt filialbestyrere i finansielle institutter omfattet af denne lov varetage bestyrelseshverv i Danmarks Skibskreditfond, Dansk Eksportfinansiering, Dansk Landbrugs Realkreditfond, Dansk Udviklingsfinansiering A/S, Finansieringsinstituttet for Hoteller m.v., Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, Foreningen Norden, Landsbankernes Reallåndefond, Totalkredit Realkreditfond, Grønlandsbanken A/S og Bornholms Erhvervsfond.

§ 20 C. ---

Stk. 2. En forhåndsbesked efter § 20 A er bindende for skattemyndighederne ved behandlingen af det beskrevne forhold. En bindende forhåndsbesked efter § 20 A, stk. 2, er kun bindende for skattemyndighederne ved stillingtagen til dispositioner foretaget efter forhåndsbeskedens afgivelse.

Stk. 3. En forhåndsbesked er ikke bindende i det omfang, der er sket ændringer i forudsætninger, som har været afgørende for indholdet af forhåndsbeskeden, herunder ændringer i love eller bekendtgørelser, der har ligget til grund for forhåndsbeskeden.

§ 3

I lov om skattemyndighedernes organisation og opgaver m.v. (skattestyrelsesloven), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 526 af 3. juli 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 20 C, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 20 A«: »eller en afgørelse efter § 48 a i lov om banker og sparekasser m.v.«.

2. I § 20 C, stk. 3, indsættes efter »forhåndsbesked«: »m.v.«.

Til lovforslag nr. L 6. Skriftlig fremsættelse (8. oktober 1998)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til Lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., lov om skattemyndighedernes organisation og opgaver m.v. (skattestyrelsesloven) og lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om banker og sparekasser m.v., realkreditloven, lov om værdipapirhandel m.v., lov om fondsmæglerselskaber, lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om Lønmodtagernes Dyrtdisfond og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension (Forbedring af muligheder for at videreføre aktiviteterne i et kriseramt institut, tavshedspligt, partsbegreb m.v.).

(Lovforslag nr. L 6).

Der er tale om en genfremsættelse af det forslag til Lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. og forkellige andre love, som jeg fremsatte den 5. februar 1998 (L 181). I forhold til det tidligere fremsatte lovforslag er der indarbejdet visse sproglige og tekniske korrektioner.

Lovforslaget har til formål at følge op på en række undersøgelser, der er gennemført siden efteråret 1996 vedrørende forhold inden for den finansielle sektor.

Det foreslås at præcisere reglerne for Finanstilsynets videregivelse af oplysninger. Bl.a. foreslås det at lovfæste den hidtidige praksis, hvorefter fortrolige oplysninger kan videregives til Rigsrevisionen på grund af dennes rolle i den parlamentariske kontrol med forvaltningen.

Partsbegrebet foreslås udvidet og præciseret for så vidt angår bestyrelsesmedlemmer, direktører og andre ledende medarbejdere, såfremt tilsynets påtale eller pålæg er rettet direkte mod den pågældende.

Det foreslås endvidere, at andre - f.eks. ved undersøgelse af, hvorvidt der er sket en overtrædelse af bank- og sparekasselovens regler, om hvem der kan henvende sig til offentligheden og tilbyde sig som modtager af indlån - får partssta-

tus, når tilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende.

Forslaget indeholder desuden bestemmelser, der har til formål at forbedre regelgrundlaget for håndtering af pengeinstitutkriser. Økonomiministeriet offentliggjorde i september 1997 en rapport om håndtering af pengeinstitutkriser. I rapporten anbefales det:

- at der skabes bedre muligheder for at handle og handle hurtigt (forkortet indkaldelsesvarsel, lempeligere majoritetskrav samt overdragelseskompetence til bestyrelsen),
- at der skabes bedre muligheder for overtagelse eller rekonstruktion (tvangsindløsning af minoritetsaktionærer),
- at der skabes en udbudsmodel i Indskydergarantifonden og
- at der skabes en forbedret skattemæssig retstilstand (skattefri fusion i 2. halvår, etablering af et værdiansættelsesnævn samt skattefri fusion uden bortfald af eventuelt underskud).

De anbefalinger, der kan gennemføres ved en ændring af bank- og sparekasseloven og skattestyrelsesloven er medtaget i forslaget.

Herudover foreslås der på baggrund af Finanstilsynets rapport om finansielle koncerner en harmonisering, således at visse af bestemmelserne om koncernforhold bliver ens i de finansielle love.

Det foreslås endvidere, at harmonisere tidsfristerne for orientering af Finanstilsynet om ejere af kvalificerede ejerandele. Dertil kommer, at det foreslås at ophæve forskelle i reguleringen af finansielle virksomheder, som ikke er begrundet i, at der gør sig særlige forhold gældende i en bestemt branche eller for et bestemt produkt.

Med disse bemærkninger og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.